Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1857 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 19 aprilie 1955

Invățătura leninistă despre conducerea de către partid ca izvor al forței Uniunii Tineretului Muncitor

„Nu este oare firesc că la noi în partidul revoluției precumpănește tineretul? Noi sîntem partidul viitorului, iar viitorul aparține tineretului; noi sîntem partidul inovatorilor, iar pe inovatori totdeauna tineretul îi urmează mai cu dragă inimă. Noi sîntem partidul luptei pline de abnegație cu putregaiul vechi, iar la luptă plină de abnegație totdeauna tineretul merge primul".

Aceste cuvinte pline de dragoste, încredere și prețuire pentru tineretul muncitor aparțin marelui geniu al omenirii, Vladimir Ilici Lenin. In întreaga sa activitate, Lenin a acordat o deosebită atenție tineretului în care a văzut o importantă rezervă de luptă a partidului clasei muncitoare.

Elaborînd învățătura despre partid, ca organizație conducătoare a proletariatului, V. I. Lenin și apoi continuatorul operei sale, I. V. Stalin au arătat că pentru a conduce cu succes masele muncitoare, partidul are nevoie de un sistem de organizații de masă cu ajutorul cărora se realizează legătura sa cu clasa muncitoare și cu masele largi ale celor ce muncesc. In acest sistem de organizații în care rolul conducător îl are partidul, un loc de seamă îi revine organizației revoluționare a tineretului.

Uniunea tineretului este organizația comunistă de masă a tineretului muncitor, care deși nu este o organizație de partid are legături directe cu partidul. Organizația revoluționară a tineretului este o importantă pîrghie a partidului în lupta pentru educarea tinerei generații în spiritul comunismului. Totodată, organizația revoluționară a tineretului este o importantă rezervă de cadre a partidului, avînd menirea de a crește cadre tinere pentru diferite sectoare ale activității politice, economice, culturale.

Fundamentînd rolul și sarcinile organizației revoluționare a tineretului muncitor, V. I. Lenin și I. V. Stalin au arătat **că conducerea de către partid, este principiul de bază, a existenței și a activității organizației de tineret, este izvorul tăriei organizației de tineret.** Acest principiu esențial al învățăturii leniniste despre organizația de tineret, constituie lucrul cel mai important din întreaga activitate a Comsomolului, din întreaga activitate a organizațiilor revoluționare de tineret organizate și conduse de către partidele comuniste și muncitorești.

Pornind de la această învățătură leninistă, Partidul Comunist din Romînia a creat încă din primii ani ai activității sale organizația revoluționară de tineret, Uniunea Tineretului Comunist.

U.T.C.-ul a fost ajutorul partidului în opera de antrenare a maselor muncitoare la lupta pentru zdrobirea regimului burghezo-moșieresc, pentru făurirea orînduirii democrat-populare.

Uteciștii, educați zi de zi de partid, au urmat pe comuniști în primele rînduri ale luptei poporului nostru pentru libertate, pentru pace, pentru independența patriei, pentru socialism. Sub conducerea partidului iubit, zeci și zeci de utecişti au făcut dovada unui înălțător spirit de patriotism și internaționalism proletar, și-au sacrificat chiar și viața pentru idealul scump al eliberării poporului nostru muncitor, înscriind pagini de eroism în istoria mișcării revoluționare.

In anii puterii populare, Partidul Muncitoresc Romîn a încredințat Uniunii Tineretului Muncitor sarcina ca, urmînd în noile condiții tradiția de luptă a Uniunii Tineretului Comunist, să mobilizeze întregul tineret la opera de construire a socialismului.

Pentru organizația noastră, chezășia îndeplinirii cu succes a acestei mărețe sarcini este respectarea cu strictețe a principiului conducerii de către partid. Pentru fiecare membru al Uniunii Tineretului Muncitor acest lucru înseamnă a munci zi de zi după indicațiile partidului iubit, a urma pilda înaintată a comuniștilor, cei mai înflăcărați luptători pentru fericirea poporului muncitor.

Viața noastră de fiecare zi ne oferă nenumărate pilde de felul în care partidul cu înțelepciunea și bogata sa experiență unește și călăuzește cele mai bune forțe ale tinerei noastre generații pe drumul făuririi unui viitor fericit, luminează în permanență drumul tineretului nostru cu făclia vie a științei marxist-leniniste.

Conducînd Uniunea Tineretului Muncitor, P.M.R. se călăuzește de învățătura leninistă după care organizația de tineret trebuie să fie ajutorul partidului în lupta pentru mobilizarea tineretului muncitor în opera de construcție socialistă, pentru educarea în spirit comunist a tinerei generații.

O expresie a grijii părintești a partidului pentru organizația noastră este Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor.

Partidul cere organizației noastre să antreneze masele largi de tineri muncitori la lupta pentru construirea economiei socialiste, pentru îndeplinirea sarcinilor primului nostru cincinal, pentru continua dezvoltare a agriculturii.

In fața Uniunii Tineretului Muncitor stă sarcina de frunte de mobilizare a maselor de tineri muncitori la lupta pentru creșterea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, pentru dezvoltarea atitudinii socialiste față de muncă, a inițiativei creatoare a maselor de tineri în cadrul întrecerii socialiste, a răspîndirii experienței înaintate.

Partidul cere organizației noastre să se preocupe în permanență ca fiecare utemist, fiecare tînăr să considere drept o îndatorire a sa de zi cu zi însușirea temeinică a culturii multilaterale, lupta avîntată și neobosită pentru cucerirea cetății științei. Organizația noastră are sarcina de căpetenie de a cultiva în sufletele tinerilor dragostea neprecupețită pentru partid, pentru Uniunea Sovietică și gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru oamenii muncii de pretutindeni.

Partidul ne-a arătat că Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să sădească în conștiința fiecărui tînăr trăsăturile moralei înaintate: vigilența, combativitatea și ura neîmpăcată față de dușmanul de clasă, curajul, spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei, pasiunea în muncă, grija pentru bunul obștesc, cinstea și sinceritatea, respectul față de vîrstnici, dragostea pentru familie, atitudinea tovărășească.

Indeplinirea sarcinilor de onoare pe care le-a trasat partidul organizației noastre, depinde în mod direct de felul în care vom ști să muncim într-un chip nou, de felul cum vom ști să ducem o muncă vie cu tinerii, de felul în care vom înlătura metodele șablon, bătrînești, formale, zgomotoase și lipsite de conținut din munca noastră, înlocuindu-le cu metode corespunzătoare în raport cu condițiile concrete, cu specificul, posibilitățile și aspirațiile tineretului.

Pentru toate organizațiile U.T.M. nu există nimic mai de preț ca respectarea cu strictețe a principiului leninist al conducerii de către partid. Aceasta înseamnă a lupta din toate puterile, întotdeauna pentru a da viață politicii elaborate de partid, înseamnă a traduce în viață cu pricepere linia politică a partidului, sub îndrumarea organizațiilor de partid.

Stringîndu-și tot mai mult rîndurile în jurul partidului, îndeplinind în permanență porunca leninistă a păstrării conducerii de către partid, utemiștii și toți tinerii cinstiți din țara noastră își dăruiesc toate forțele luptei pentru îndeplinirea sarcinilor construcției vieții noastre noi.

În primele rînduri

Incă de la începutul campaniei agricole de primăvară, mecanizatorii și tehnicienii din S.M.T.-Dîngeni, regiunea Suceava, au pornit cu avînt la îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai, pentru a asigura o recoltă bogată în acest an prin efectuarea lucrărilor agricole de bună calitate și la timp.

Realizările obținute de tinerii mecanizatori pînă în prezent dovedesc că ei își respectă angajamentele luate.

Astfel, brigada a VI-a condusă de Cucliurianu Vasile, de pildă, deține în prezent steagul de brigadă fruntașă pe stațiune. Ea și-a realizat planul în proporție de 135 la sută. Din cadrul brigăzii s-a evidențiat în mod deosebit utemistul Calenciuc Petru, care a realizat zilnic norma în proporție de 286 la sută. Pînă acum el și-a îndeplinit planul pe campanie în proporție de 170 la sută. Pentru meritele sale deosebite în muncă, tînărul Calenciuc Petru a primit steagul de tractorist fruntaș pe stațiune.

Tractoristul Borș Ioan din aceeași brigadă și-a îndeplinit și el planul în proporție de 163 la sută. Cu multă hărnicie muncesc și tractoriștii Arsene Ioan, Vatamanu Ilie și Borș Constantin care și-au realizat planul în proporție de 115-120 la sută.

Corespondent
MOLDOVEANU GHEORGHE

Consfătuirea tinerilor fruntași

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Cu multă atenție urmăreau cei aproape 100 de tineri discuția purtată de tînărul fruntaș în agricultură Császár Kálmán din raionul Sărmaș, în cadrul consfătuirii tinerilor fruntași ai recoltelor bogate din raioanele Sărmas, Năsăud și Bistrița, ce a avut loc la Bistrița la începutul lunii aprilie a.c. In consfătuire, tînărul Császár Kálmán a arătat tinerilor cum a reușit să obțină o recoltă bogată la sfecla de zahăr. El a aplicat în muncă îndrumările tehnicienilor atît la pregătirea terenului cît și la îngrijirea culturilor. Astfel a pregătit terenul încă din toamnă. [illegible] în mod uniform gunoiul de grajd, iar arătura a făcut-o la adîncimea de 15—20 cm. peste care a trecut cu tăvălugul. In primăvară a îngrășat terenul cu îngrășăminte chimice primite de la fabrica de zahăr.

După ce sfecla a răsărit, a făcut o prașilă cu sapa, iar după două săptămîni a prășit-o din nou. Răritul l-a făcut la 20—25 cm., iar după ce-au stat ploile a trecut printre rînduri cu prășitoarea pentru a păstra apa în pămînt.

Mulți tineri au vorbit aci despre rezultatele lor. Tînărul Gotea Florian din Șieu, de exemplu, a arătat cum a obținut el o recoltă de 4300 kg. porumb la hectar, folosind metoda semănatului în culburi așezate în pătrat. Terenul l-a pregătit din toamnă prin dezmiriștire iar în timpul iernii s-a preocupat de reținerea zăpezii pe teren, săpînd șănțulețe și folosind parazăpezi din tulpini de floarea-soarelui. In timpul întreținerii culturilor, el a aplicat 3 prașile.

Tînărul Pop Ioan, din satul Prislop, raionul Năsăud, a arătat cum țăranii muncitori din comuna lui au pus în practică indicațiile date de agronomi atît în ce privește folosirea gunoiului de grajd cît și în ceea ce privește arătura care a fost făcută la o adîncime de 15—20 cm. El au semănat apoi porumbul în culburi așezate în pătrat, iar lucrările de întreținere le-au făcut la timp și astfel au obținut o recoltă cu 50 la sută mai mare decît acei care au semănat după obiceiul din trecut.

De la consfătuire tinerii au plecat în satele lor cu noi învățăminte pe care le vor aplica, hotărîți să obțină recolte cît mai bogate.

In preajma aniversării a 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin

In fiecare zi, pe întinsul patriei noastre au loc adunări ale oamenilor muncii din orașe și sate, prin care poporul nostru slăvește memoria lui Vladimir Ilici Lenin, marele conducător al proletariatului, geniul omenirii progresiste.

Luni, în Capitală, au avut loc numeroase adunări festive în întreprinderi și instituții. Muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii uzinei „Clement Gottwald" au cinstit în cadrul unei adunări festive cea de a 85-a aniversare a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin.

Despre viața și lupta lui Lenin, întemeietorul primului stat socialist din lume, a vorbit tov. Mihai Mujic, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor. Vorbitorul a subliniat că învățătura leninistă asupra rolului și însemnătății electrificării în construirea socialismului, este aplicată consecvent și de către muncitorii uzinei „Clement Gottwald".

Pe poarta uzinei ies tot mai multe și mai variate produse ale industriei electrotehnice. Colectivul uzinei și-a îndeplinit planul pe primul trimestru al anului în proporție de 110,2 la sută la producția globală și de 107,4 la sută la producția marfă.

Expunerea a fost ascultată cu viu interes de către participanții la adunarea festivă.

Un mare număr de oameni ai muncii au participat la adunarea festivă organizată luni după amiază la Teatrul Armatei, de către Comitetul raional A.R.L.U.S. „I. V. Stalin".

Cuvîntul introductiv a fost rostit de prof. Gh. Vlădescu-Răcoasa, președintele Comitetului raional A.R.L.U.S. „I. V. Stalin".

Numeroși tehnicieni, ingineri și funcționari din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii au ascultat ieri în cadrul unei adunări festive, expunerea consacrată aniversării a 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin.

In aceeași zi în sala de festivități a Institutului de arte plastice „N. Grigorescu" din Capitală, studenții și profesorii au aniversat 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin.

Pe întreg cuprinsul regiunii Craiova au loc numeroase manifestări în cadrul cărora este evocată viața și lupta marelui Lenin.

In după amiaza zilei de 18 aprilie, în fața a sute de muncitori de la Depoul C.F.R. Craiova, tov. Gh. Puiu, secretar al comitetului regional de partid a vorbit despre: Leninismul, călăuza oamenilor muncii din țara noastră în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii".

In cursul după amiezii aceleiași zile au avut loc adunări la fabrica de confecții „I. C. Frimu", la Intreprinderea poligrafică, Uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie", Institutul de mașini și aparate electrice, la Uzina electrică etc.

In fabricile, uzinele și instituțiile din regiune, agitatorii și propagandiștii organizează convorbiri cu muncitorii despre genialele învățături ale lui V. I. Lenin. Totodată, în cadrul căminelor culturale, s-au ținut zilele acestea conferințe în legătură cu viața și lupta genialului învățător al omenirii muncitoare.

Adunări festive închinate aniversării a 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin au avut loc în numeroase întreprinderi și instituții.

(Agerpres)

In cinstea zilei de 1 Mai

PRIN FOLOSIREA DEPLINĂ A UTILAJULUI — LA SPORIREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

Lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan a devenit acum, în întrecerea pornită în cinstea zilei de 1 Mai, principala preocupare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la uzinele „Mathyas Rakosi" din Capitală.

In fotografie: înainte ca mașina de alezat și frezat, la care lucrează, să înceapă a prelucra piesa, utemiștii Ioan Carjos și Andrei Theiss studiază cu multă atenție schița. Grija pentru calitatea lucrului a determinat ca brigada lor să-și îndeplinească cu 15 zile înainte de termen sarcinile de plan pe luna aprilie.
Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Tineri care-și iubesc mașinile

Mașina este tovarășul apropiat al muncitorului. Ea ușurează și înlocuiește munca manuală, iar randamentul ei este incomparabil față de ceea ce s-ar putea realiza lucrîndu-se manual. La „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii tineretul se străduiește ca prin folosirea cu pricepere a utilajului să obțină zi de zi succese tot mai mari, să-și aducă aportul său însemnat la îndeplinirea planului cincinal înainte de termen.

Indrăgostiți de profesie

Nu poți să-ți închipui un tînăr muncitor care știe să folosească mașinile și obține rezultate bune, fără ca el să-și iubească meseria. In atelierul mecanic unde se produc piese de schimb pentru numeroasele și complexele mașini ale întreprinderii, lucrează tineri care constituie mîndria colectivului.

Aci lucrează utemiștii Maria Chiș decorată cu „Ordinul Muncii" clasa III, responsabila brigăzii de tineret de la secția cabluri, Ion Mărgineanu, prim-laminorist care răspunde de schimbul tineretului de la laminorul numărul 9. Este cunoscut de asemenea în întreprindere numele strungarului Ștefan Jucan distins cu Diploma de Onoare a C. C. al U.T.M. In cadrul întrecerii pe profesii Ștefan Jucan s-a situat pe primul loc. Lista cu numele fruntașilor ar putea fi mult prelungită cu strungarii Ion Pătruț și Ion Dragota, care, ca și Ștefan Jucan își realizează zilnic planul în cinstea zilei de 1 Mai în proporție de 125 la sută.

Ceea ce îi avîntă pe acești tineri în muncă este în primul rînd dragostea pentru profesie. A-ți iubi profesia înseamnă a cunoaște bine mașina și a folosi din plin capacitatea ei de producție. Nu poți să vorbești de pildă, despre succesele lui Ștefan Jucan, ale Mariei Chiș sau ale lui Bucur Vasile, fără să amintești în același timp că ei își iubesc mașinile cu care lucrează, le cunosc și știu să le folosească. Grija față de mașini se manifestă și prin faptul că după orele de muncă, mașinile acestor tineri sclipesc de curățenie.

Cu ajutorul maiștrilor

La întreprinderea „Industria Sîrmei", preocuparea pentru ca tinerii să cunoască și să folosească din plin utilajul nu este o problemă de campanie. Sînt printre tineri unii care cu toate că au absolvit cursurile școlii profesionale nu au încă o pregătire practică temeinică pentru a putea folosi din plin mașinile și datorită acestui fapt dau un randament scăzut. Birourile organizațiilor de secție U.T.M. se îngrijesc îndeaproape de ajutorarea lor. Ele discută și propun maiștrilor ca acești tineri să fie încredințați muncitorilor fruntași, cu o experiență mai îndelungată în producție pentru a-i iniția și a-i ajuta să-și ridice nivelul profesional. Maiștrii se îngrijesc cu drag de tineri împărtășindu-le din cunoștințele lor. Demn de amintit în acest sens este exemplul maistrului de schimb Gheorghe Chetan de la laminorul 9. Muncitorii din schimbul său sînt în cea mai mare parte tineri. Ei își iubesc maistrul și aplică sfaturile pe care le primesc.

Prin aplicarea îndrumărilor primite de la maiștri, colectivul de la laminorul numărul 9 a ajuns să fie fruntaș, îndeplinindu-și planul pe primul trimestru al acestui an cu peste 110%. In același timp laminoriștii din schimbul maistrului Chetan au realizat în cinstea zilei de 1 Mai economii în valoare de peste 250.000 lei, prin reducerea deșeurilor, a rebuturilor, prin folosirea rațională a combustibilului. Maistrul Chetan vorbește cu mîndrie despre tinerii care lucrează în schimbul său. Tineri ca Partene Mureșan, Călin Nicolae și alții aplică inițiativa maistrului Drăgan, îngrijesc de piesele pe care le folosesc la laminarea sîrmei.

Alți maiștri cum sînt comuniștii Iancu Coltor și Vlan Mureșan se ocupă zi de zi de ridicarea nivelului profesional al strungărițelor Gabriela Hopîrtean, Lucreția Moldovan și Rozalia F. care dădeau piese de calitate slabă, tocmai datorită faptului că nu stăpînesc în suficientă măsură meseria, nu știu să folosească cu pricepere strungurile la care lucrează.

Alte aspecte — alte măsuri

Utemistul Ion Hălălae de la strungărie avea obiceiul să stea de vorbă cu alți strungari din apropiere în timp ce mașina sa lucra singură. Strungul lui era întreținut prost, lipsit de o îngrijire atentă. Biroul organizației de bază U.T.M. a aflat de aceasta, l-a chemat pe Ion Hălălae și l-a criticat aspru. De atunci Hălălae privește altfel strungul, e mai atent la mînuirea lui și se îngrijește și de întreținerea lui.

Critica tovărășească a biroului organizației de bază U.T.M. de la secția zincare l-a ajutat de curînd și pe Ion Vancea, lăcătuș, care răspunde de buna funcționare a instalațiilor de zincarea sîrmei. In repetate rînduri cînd era căutat de muncitori pentru anumite reparații la instalații Ion Vancea nu putea fi găsit.

Fiind criticat, Ion Vancea și-a schimbat atitudinea și acum se preocupă ca instalațiile de zincare să funcționeze în bune condiții, ajutînd astfel colectivul secției să obțină rezultate tot mai însemnate în cinstea zilei de 1 Mai.

MARIN OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

PRIN INOVAȚII ȘI MAI BUNA FOLOSIRE A UTILAJULUI

ORADEA (de la corespondentul nostru).

Fabrica de produse metalice, de lăcătușerie și articole de menaj pentru uz casnic „Bernat Andrei" din Oradea și-a îndeplinit sarcinile primului nostru cincinal pe data de 23 februarie 1955.

După această dată fabrica a dat consumului public printre altele — 26 tone articole de menaj și tablă cositorită, 24.000 bidoane de mărimi diferite, 12.000 arzătoare pătrate, 2000 prese pentru roșii, 8000 strecurători și altele.

Succesele repurtate de muncitorii tineri și vîrstnici de la „Bernat Andrei", care au realizat sarcinile cincinalului mai devreme cu 10 luni și o săptămînă, se datoresc în primul rînd stăpînirii tehnicii, cunoașterii utilajului și folosirii de către ei a întregii lui capacități. Conducerea fabricii sprijinind acțiunea de folosire din plin a utilajului, a luat în decursul anilor trecuți o serie de măsuri tehnico-organizatorice menite să ducă la realizarea scopului propus. Una dintre aceste măsuri este și aceea a organizării muncii pe 3 schimburi în secțiile principale. S-a acordat o deosebită atenție introducerii și rezolvării inovațiilor propuse de muncitori. Cele 104 inovații aplicate în fabrică în ultimul an au dat posibilitatea ca o serie de mașini să lucreze cu un mare randament, să se reducă timpul de fabricație la numeroase produse. Aplicarea acestor inovații a adus fabricii în cursul anului 1954 o economie de 217.163 lei.

Problema folosirii depline a utilajului de către muncitori, a fost o preocupare permanentă nu numai a conducerii întreprinderii, ci și a organizației U.T.M. de la fabrica „Bernat Andrei". Acest lucru îl dovedește faptul că au fost organizate aici atît cursuri de calificare cît și cursuri de specializare, care au dus la ridicarea nivelului profesional al muncitorilor, în deosebi a celor tineri.

Ajutorarea celor rămași în urmă a preocupat organizația U.T.M. De pildă, utemistul Iuhasz Iuliu, lăcătuș matrițer, fruntaș în producție, a calificat la locul de muncă pe tinerii Farago Emeric și Haidu Antal care acum se numără printre fruntașii întreprinderii.

Cunoscînd utilajul, folosind întreaga lui capacitate, muncitorii de aici au contribuit la creșterea productivității muncii, lucru care duce la creșterea retribuției lor. Salariul mediu pe cap de muncitor a crescut în anul 1954 cu 6,2 la sută față de anul 1953, iar în primul trimestru al acestui an a crescut cu 13 la sută, față de același trimestru al anului 1954.

Înaintea vremii

Tomșani. Un sat ca oricare altul de pe lunca Argeșului. Să tot aibă la vreo 300 de familii. Uneori, oamenii de pe aici au de luptat cu apa. Răstoaca, un afluent al Argeșului, se burzuluiește în unele primăveri și vine aproape de curțile oamenilor.

Pe la sfîrșitul lui martie, vremea a fost prielnică treburilor la cîmp și mulți țărani muncitori au însămînțat. S-au luat după Vasile Pîrvu, fruntaș al regiunii Pitești. Văzînd că el însămînțează ovăzul împreună cu Vasile Constantin cu care s-a întovărășit, i-au urmat exemplul. Alții, au așteptat. Și iată că au venit zile ploioase. Acum, ovăzul lui Vasile Pîrvu a răsărit și s-a ridicat de se poate ascunde ciocîrlia întrînsul.

Impreună cu Vasile Pîrvu privim lanul lui de ovăz. Ceva mai încolo, pămîntu-i negru, neînsămînțat.

Vasile Pîrvu nu-și mai deslipește privirea de lanul înverzit.

— Iată, ne spune el, am luat-o înaintea vremii. Cînd alții vor însămînța noi vom face primul plivit. Un prim angajament al meu luat la Consfătuirea pe țară a fruntașilor în agricultură, la care am participat, l-am realizat.

Vasile Pîrvu face o scurtă pauză după care adaugă zîmbind:

— E drept că în anii trecuți eu mă feream să arăt și altora metodele mele. De! îmi spuneam, de ce să facă și alții cît fac eu? Consfătuirea m-a învățat însă că nu-i de ajuns ca numai tu să fii fruntaș, ci să-i înveți și pe alții să facă ce faci tu. Muncind cu toții bine, avem spor. Avem și noi și dăm și patriei. Acum împărtășesc din experiența mea tuturor și acest lucru îl fac fie cu prilejul lecțiilor de la cercul agrozootehnic, unde sînt lector, fie cînd vorbesc cu oamenii, ori unde-i găsesc: pe uliță, pe la vecini, sau la mine acasă. Mulți vin acum să mă întrebe cîte ceva. Și vin nu numai pentru sfaturi ci și pentru ajutor. Iată, acum cîteva zile am dat pentru sămînță peste 3.000 kg. porumb hibrid la 12 consăteni primind în schimb porumb obișnuit. Mă bucur cînd pot să-i ajut pe cît mai mulți să poată culege rod bogat.

Tovarășul Pîrvu povestește apoi despre recolta anului trecut.

— Ei tovarăși, anul trecut cînd am reușit să scot 4.500 kg. porumb boabe la hectar se mai găseau consăteni de ai mei care mă cam ocoleau. Gurile rele, cei care nu ne au la inimă, îndemnau țăranii să nu-mi urmeze exemplul, că recoltele mari — ziceau ei, ar duce la mărirea cotelor. Cei mai mulți doreau însă să afle cît mai multe lucruri noi despre munca mea. Cîțiva, cînd au văzut că pe terenul dezmiriștit am cărat 50 de care de bălegar așezîndu-l în rînduri la distanțe egale, așa cum am învățat din cărțile citite, dădeau din cap și se cam uitau chiorîș la mine. — Mă, îmi spunea cîte unul, taică-tu tot așa lucra pămîntul? Și rîdea în batjocură. Eu nu-i răspundeam. Ce să-i răspund? Parcă el nu știa că taică-meu a trăit spetind pe moșia boierului? Imi vedeam liniștit de treaba mea.

Imi munceam pămîntul așa cum învățasem din cărți și eram sigur că recoltele ce se obțin în Uniunea Sovietică și la noi în alte regiuni, le voi obține și eu.

Vasile Pîrvu ne-a povestit apoi pe îndelete cum și-a dus grămezile de gunoi putred pe cîmp, cum le-a acoperit cu un strat de pămînt pentru a nu fi uscate de soare și vînt. Toamna a împrăștiat bălegarul peste tot, a arat terenul la o adîncime de 25 cm. cu tractorul. In primăvară l-a mărunțit și nivelat, grăpîndu-l. A deschis șănțulețe cu plugul tras de cai în rînduri drepte la 60 cm. unul de altul; pe rînduri, la o distanță de 50-60 cm. a pus cîte 2-3 boabe din porumbul ales din lanul cel mai copt. Au urmat apoi celelalte lucrări: prima prașilă, cînd porumbul a răsărit și se vedea bine. In aceeași zi a dat și cu sapa printre rînduri, pentru a curăți locul de buruieni. Cam după 10 zile a prășit din nou și la alte 10 zile a făcut cea de-a treia prașilă.

— Rîdeau unii de mine, continuă Vasile Pîrvu — că nu folosesc rarița și multora nu le venea să creadă că ea este dăunătoare, așa cum nu credeau nici că mușuroitul strică și nu drege. Nu vă mai spun ce spuneau unii despre mine cînd m-au văzut că fac polenizarea artificială. Cînd scuturam diminețile polenul, se uitau la mine și se băteau cu palma peste gură. Dar mai apoi, cînd mi-au văzut pătulul plin, n-au mai spus nimic. Ba începuseră să mă și laude.

Tovarășul Pîrvu privește spre cer:

— Mîine ies la muncă iar. Voi folosi fiecare zi prielnică. Am să lucrez și duminica. Nu țin nici la marțea strîmbii, nici la joia iepelor. Nu aștept să-mi pice nimic din cer.

...Timpul trecuse fără să ne dăm seama. Tovarășul Pîrvu vrea să ne mai spună unele lucruri. Mereu și mereu ne povestește despre Consfătuirea de la București pe care nu o poate uita. Din cuvîntarea profesorului Ionescu-Sisești, pasaje întregi le știe pe dinafară.

— Planuri de viitor? Iată-le tovarăși:

Pentru îngrășarea suplimentară a plantelor am primit de la stat 600 kg. superfosfat, 300 kg. azotat și altele. Am un lot pe care voi face experiență pentru cultivarea porumbului irigat. Semințele sînt bine alese, uneltele așteaptă bătălia, toate reparate și puse la punct. Mi-am pregătit astfel terenul pentru a obține 10 mii kg. porumb știuleți la hectar și voi scoate această cantitate.

Și parcă pentru a-și confirma din nou hotărîrea luată, continuă:

— Să știți tovarăși, nu voi avea liniște pînă nu voi culege 10 mii kg. porumb știuleți la hectar!

Luîndu-și rămas bun de la noi adăugă:

— Aș mai avea multe să vă spun dar ar fi doar angajamente. Vă aștept la toamnă să veniți să vedeți ce am realizat. Acesta e un an hotărîtor nu numai pentru mine. Este anul celor 10 milioane tone grîu și porumb.

I. ISAIIA
GH. SOCOTEANU

Știați că...

În Uniunea Sovietică funcționează de mult timp în diverse institute de cercetări, mașini electronice de calculat care efectuează operațiuni matematice cu o iuțeală uimitoare. Într-o secundă ele pot executa 20.000 de adunări sau 2.000 înmulțiri.

În afară de operațiuni matematice simple, aceste mașini rezolvă ecuații algebrice și ecuații diferențiale cu un mare număr de necunoscute precum și integralele cele mai complicate necesare în domeniul fizicii nucleare, aerodinamicii, radiotehnicii, chimiei, astronomiei, meteorologiei etc. În ultimul timp, mașinile de calculat se folosesc pentru conducerea mașinilor-unelte așchietoare care lucrează pe bază de coordonate și pentru conducerea mașinilor-unelte automate.

Construcția mașinilor electronice de calculat este foarte complicată. Astfel, una din mașinile electronice universale de calculat are peste 4000 lămpi electronice, 13.000 de rezistori, cu condensatori și cîntărește 12 tone; utilajul pentru răcirea ei cîntărește 20 tone, iar întreaga mașină ocupă o suprafață de cel puțin 100 m. p.

O mașină electronică de calculat poate înlocui munca a 300.000 de matematicieni calculatori, dînd în același timp rezultate de mare precizie.

*

Într-o trecătoare împădurită din R.S.S. Kirghiză apar la suprafață izvoare de apă fierbinte cu o temperatură de circa 90 grade, iar în această apă fierbinte trăiesc organisme vii — bacterii sau alge monocelulare termofile — care nu pot trăi decît la temperatură înaltă. Lîngă locul unde temperatura apei este de 90 grade sînt răspîndite colonii de bacterii sub forma unor fire de o albeață strălucitoare.

Unele bacterii termofile au proprietatea prețioasă de a descompune substanța chimică numită fenol care omoară ființele ce trăiesc în apă. Cunoscîndu-se această proprietate a lor, ele au început să fie utilizate pentru purificarea apelor fierbinți care conțin fenol și pe care numeroase fabrici le evacuează în rîuri sau lacuri.

*

În jurul lui zero absolut (—273° C) aproape toate elementele devin solide și cristaline ca gheața. Excepție de la această regulă o face heliul care, aproape de —273° C devine un fluid ideal care curge prin cele mai neînsemnate fisuri, chiar prin pereții unui vas închis ermetic, pentru heliul gazos.

*

După cum se știe, în fabricile moderne de cărămizi, unul dintre procesele principale este arderea cărămizilor în cuptoare rotative. După metoda propusă de I. A. Budnikov — membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., cărămizile se prepară fără ardere, în autoclave asemănătoare cu cele din uzinele chimice. Dacă amestecul de argilă și cuarț trece printr-o presă de format cărămizi și apoi este tratat în autoclave timp de 7—8 ore cu abur la o temperatură de 175° și o presiune de 7—8 atmosfere, se obține o cărămidă foarte rezistentă, superioară cărămizii arse în cuptoare. La ieșirea din autoclavă rezistența acestei cărămizi este de 140—145 kg. pe cm. p.

Unul din avantajele principale ale cărămizilor fabricate în autoclave față de cele fabricate prin ardere este reducerea la 10—12 ore a timpului de fabricație în loc de cele cîteva zile care erau necesare la fabricarea cărămizilor prin ardere.

*

În colhozul „Molotov" din regiunea Kiev s-a instalat pentru alimentarea cu apă a fermei o conductă de... sticlă lungă de 220 m. prima de acest fel în U.R.S.S. Institutul de silicați din Kiev a stabilit că țevile de sticlă cu un diametru de 50—60 milimetri și o grosime a sticlei de 5—6 mm. rezistă la o presiune interioară de 20 atmosfere. Țevile de sticlă nu sînt supuse coroziunii iar prețul lor de cost este cu 40% mai mic decît cel al conductelor din metal

C. ARISTIA — ctitor al artei scenice romînești

Ion Finteșteanu
artist emerit al R.P.R.

„De va fi existat teatru în țara noastră înainte de Caragea nu știm", scria N. Filimon în „Ciocoii vechi și noi" în care închină un capitol (XX) începuturilor teatrului în Țara Romînească. Iar în scrisorile către V. Alecsandri, Ion Ghica confirmă că în vremea aceea „Arta era cu totul necunoscută. În tot Bucureștiul nu se aflau decît un singur piano și o harpă" (Din vremea lui Caragea).

Primele încercări de a promova o mișcare teatrală la noi s-au făcut din inițiativa domniței Ralu, fata cea mai mică a lui Caragea, care avea o aleasă cultură literară și muzicală; ea a început, cu concursul tineretului grecesc din anturajul ei și al studenților de la Școala grecească de la Măgureanu, să înscenăze piese clasice care se jucau în limba greacă. Între studenții pasionați de arta dramatică în vremea aceea, cel mai talentat era C. Aristia care, grație „fizicului lui cu frumoase trăsături", juca mai toate rolurile de femei. Pe Aristia, domnița Ralu l-a și trimis la Paris să se perfecționeze în școala marelui tragedian francez, Talma. Tot domnița Ralu a ridicat un teatru la Cișmeaua Roșie, într-o veche sală de bal „un teatru în toată forma, cu parter, cu stale, cu scenă și mai multe rînduri de loje", cum povestește Ion Ghica în scrisorile sale către V. Alecsandri.

Pilda domniței Ralu a urmat-o, după fuga lui Caragea, Smaranda Ghica din Gorgan, grație sprijinului primit din partea preparatorului copiilor săi care nu era altul decît vechiul bursier al domniței Ralu, C. Aristia. În acest teatru a încercat Iancu Văcărescu să joace în romînește „Britanicus" de Racine și „Sgîrcitul" („Avarul") de Molière; dar limba romînească nu se va impune decît după 1833 cînd a luat ființă Societatea Filarmonica, fondată de Ion Heliade Rădulescu, Ion Cîmpineanu și C. Aristia, societate la care — ne spune N. Filimon — „cei dintîi contribuia cu doi galbeni pe lună, lucrări literare, cu sacrificii tipografice pentru imprimarea de piese teatrale, programe, înștiințări etc.; cel de-al doilea, cu patru galbeni pe lună; iar Aristia cu un galben pe lună, și îndatorirea de a face lecții dramatice cîte șase ore pe fiecare zi". Șase luni mai tîrziu s-a montat cu mare succes „Mahomet" de Voltaire „cu luxul și îngrijirea putincioasă în acei timpi".

Entuziasmul a fost atît de mare încît a stîrnit un puternic val de patriotism. Teatrul căpătase o mare funcție socială. Așa cum teatrul grecesc sprijinise mișcarea eteristă, teatrul romînesc, realizat de oamenii care participaseră la revoluția pandurilor, sprijinea, cu mijloacele lui, opera de eliberare a mișcării pașoptiste. Teatrul devenise o tribună de la care se putea face educarea politică a unui popor în plin avînt.

Societatea Filarmonica, prin programul ei întocmit de Ion Heliade Rădulescu, aducea un sprijin puternic ideilor de renaștere socială și națională. Teatrul devine astfel tribuna de răspîndire și cultivare a limbii și literaturii romîne, iar reînvierea pe scenă a unor pagini ale istoriei, capătă un rol determinant pentru revalorificarea tradițiilor poporului nostru. In cadrul acestui program, rolul lui C. Aristia este impunător, căci actorul trebuia astfel crescut încît să poată face față misiunii sale sociale, sarcinii sale cetățenești, de a face din teatru „o școală de moral și luminare".

Repertoriul întocmit (Molière, Voltaire, Alfieri) devine astfel o armă de luptă pe care C. Aristia o pune cu temei în mîinile elevilor săi, care învață să pătrundă substratul politic și social al textului dramatic, căci Aristia proceda prin a pătrunde mai întîi în conținutul de idei al rolului, analizînd cu minuțiozitate textul înainte de a trece la transmiterea meșteșugului său actoricesc. Așa se fixase calitatea școlii marelui Talma, actorul care — prin realismul său puternic, prin compozițiile sale studiate adînc, prin revoluția pe care a făcut-o în istoria costumului — a determinat în teatrul francez al vremii o cotitură impresionantă.

Din punct de vedere ideologic, C. Aristia era foarte apropiat de maestrul său. Așa cum Talma, în pragul revoluției franceze, a făcut marea spărtură în teatrul stăpînit de monarhie și în repertoriu, aducînd cu curaj pe scenă repertoriul eroic al revoluției, jucînd cu sprijinul publicului împotriva cenzurii reacționare, fie „Carol IX", [illegible] Marie-Joseph Chenier, Aristia, vechi eterist, a fost apoi unul din susținătorii aprigi ai luptei lui N. Bălcescu, continuîndu-și mai tîrziu lupta pentru idealurile sale politice, pe scenă și la conservator.

Despre actorul C. Aristia, o notiță apărută în 1844 în revista „Albina Nordului", („Starea literaturii valahice") spune următoarele, [illegible] astfel valoarea talentului său: „Aristia are talent fără îndoială... Se povestește că în Atena unde a jucat teatru într-o tragedie clasică, întrarea și speriase pe cucoanele Heladei renăscute cu realismul jocului său, încît unele au leșinat...".

Ca profesor, C. Aristia a transmis elevilor săi acest cult al naturalului, al adevărului scenic, învățîndu-i [illegible] o frazare clară, corespondentă gestului, a mimicii și a vorbirii, cu emoția și caracterul personajului interpretat, așa fel încît arta actorului să treacă peste rampă, să fie înțeleasă de marele public. Ce a însemnat această școală de început al teatrului romînesc, ne spune Bogdan Petriceicu Hasdeu (sub pseudonimul Wang-Pou-Ki) în articolul „Teatrul romînesc" din „Satyrul": „Atunci teatrul nostru avea o școală și încă ce școală! Heliade, Aristia, Alecsandri, Kogălniceanu, Negruzzi, descindeau după culise pentru a explica actorilor rațiunea tuturor cuvintelor și tuturor mișcărilor, finețea și delicatețea jocului".

C. Aristia, care s-a născut în 1800 și a murit în 1880, a trăit din plin veacul al XIX-lea, revoluțiile și prefacerile sociale ale acestui ev, închinîndu-și viața nobilelor idealuri democratice ale oamenilor săi înaintași, punîndu-și geniul la temelia teatrului romînesc. Din școala lui au ieșit actori ca Costache Caragiale, care continuă programul și tradiția Societății Filarmonice. Paralel cu el, Matei Millo, în Moldova, creează tipul actorului-cetățean, educat în aceleași tradiții însămînțate de ideile de bază ale lui C. Aristia.

Triumviratul acesta artistic — C. Aristia, C. Caragiale și Matei Millo — a fixat fundamentul realist al teatrului romînesc — promovarea literaturii originale și a principiului că actorul este un combatant pentru ideile avansate, iar teatrul — tribuna de la care actorul răspîndește aceste idei. În țara noastră arta actorului are, de la el, tradiția de a fi o importantă funcție socială.

Cărți noi despre viața satelor colhoznice

K. VINOKUROV

Unul din cele 94.000

K. Vinokurov și-a propus să scrie un reportaj despre un colhoz sovietic. Dar la care din cele 94.000, cîte există azi în Uniunea Sovietică, să se oprească? E greu să faci o astfel de alegere. El s-a oprit la colhozul „K. A. Timiriazev", deoarece aflase că, cu 20 de ani în urmă, acest colhoz, cu pămînt arid și puțin darnic, cu o climă schimbătoare era un colhoz „consumator", nu producea venituri, pe cînd astăzi este un colhoz bogat, un colhoz productiv.

În reportajul lui Vinokurov, apărut în Editura Cartea Rusă sub titlul „Unul din cele 94.000", găsim un interesant material de documentare, cules de autor din colhozul sus amintit, un material care ne vorbește în chip viu despre un colțișor din țara unde omul, stăpînul naturii, știe să-și facă viața din ce în ce mai îmbelșugată, mai fericită.

A. BELIANICEV

„Prin părțile Kalugăi"

„E sărac pămîntul nostru și plugarul nu are nici un folos de pe urma lui". Așa spuneau odată, de mult, țăranii de prin părțile Kalugăi. Și cît ar fi dorit ei să nu mai fie nevoiți să cumpere pîine de la oraș, ci s-o frămînte din făina albă, bună, măcinată din grîul lor și s-o pună rumenă, plăcut mirositoare, pe masa copiilor.

Dar această stare, și gîndurile născute de ea, sînt de domeniul trecutului. Azi țăranul colhoznic din ținutul Kaluga, care a transformat iscusit pămîntul făcîndu-l să rodească, să devină mănos, are pe masa lui nu numai pîinea atît de mult dorită în trecut ci și tot ceea ce îi mai trebuie.

Pămîntul din acest ținut nu mai este „o mamă vitregă și vicleană" ci e darnic și bogat. Dar pentru a ajunge aci, oamenii aceștia au muncit mult, au luptat cu nepăsarea unora, cu greutăți de tot felul.

Figura comunistului Alexei Petrovici, președintele colhozului despre care ne vorbește Belianicev în cartea „Prin părțile Kalugăi", reprezintă tipul caracteristic al omului care prin energia și stăruința sa, învinge în orice împrejurare.

Bogăția de azi a pămîntului Kalugăi, e tocmai rezultatul existenței unor astfel de oameni îndrăzneți și muncitori, unor adevărați oameni sovietici.

I. TATIANICEVA

„Pe noile pămînturi"

Broșura „Pe noile pămînturi" cuprinde un număr de 10 schițe scurte înfățișînd tablouri din viața tumultoasă a muncitorilor mecanizatori de pe pămînturile înțelenite ce vor deveni mîine, prin munca avîntată a oamenilor sovietici, ogoare rodnice.

Leonid Degtearenko, brigadierul destoinic atît de iubit de colectivul ce dezțelenește pămînturile virgine ale colhozului „Krasnîi Oktiabr", tînăra comsomolistă Katiușa, care vine tocmai din Kopeisk, într-un colhoz din raionul Oktiabrski, prietenii nedespărțiți Kolea și Sașa, toți sînt uniți de același țel: să dăruiască agriculturii noi pămînturi, să facă să crească astfel bogăția patriei lor dragi.

Cursanții cercului de istorie a P. C. U. S. la Muzeul „V. I. Lenin - I. V. Stalin"

Istoria P.C.U.S se studiază în cercurile învățămîntului politic avînd ca material de bază „Cursul scurt" al istoriei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Pentru orice propagandist este clar faptul că înțelegerea bogatului material cuprins în fiecare capitol, cere o documentare suplimentară. Pentru aceasta se recomandă materialul bibliografic, citirea regulată a presei, vizionarea anumitor filme sau piese de teatru, ca și folosirea literaturii beletristice.

Prin deschiderea Muzeului „V. I. Lenin-I. V. Stalin", propagandiștii au o nouă posibilitate de a ajuta pe cursanți în înțelegerea evenimentelor pe care le studiază în cercurile de istoria P.C.U.S. De acest lucru m-am convins personal, vizitînd muzeul împreună cu tovarășii din cercul politic format din comuniști și utemiști, pe care îl conduc.

Astfel, parcurgînd frumoasele săli ale muzeului care cuprinde atîtea documente și fotografii din uriașa luptă dusă de Lenin și Stalin, poți să te documentezi asupra fiecărei perioade din lupta genialului creator al partidului și al statului sovietic, precum și al marelui său continuator. Chiar de la primele documente expuse, documente din timpul anilor de școală ai lui Lenin, cursanții au putut trage o primă concluzie: seriozitatea cu care studia Lenin, extraordinara lui capacitate de asimilare dovedite de notele inserate pe foile matricole ale liceului în care a învățat el.

Cu acest prilej am putut arăta cursanților noștri importanța formării unei culturi generale, arătînd exemplul lui Lenin care n-a scăpat nici un prilej pentru a-și îmbogăți cunoștințele în toate domeniile și la toate disciplinele științei.

Apoi, lupta neobosită pe care a depus-o Lenin pentru formarea partidului... Activitatea sa la Congresul al II-lea al partidului... Privind zecile de manuscrise, proiectele de hotărîri, rapoarte și rezoluții, cursanții au avut o imagine clară a uriașei lupte pe care a desfășurat-o marele geniu al proletariatului, pentru crearea partidului.

În aceeași sală în care se arată lupta desfășurată pentru crearea partidului, cursanții au putut vedea o serie de documente și tablouri care vorbesc despre începuturile activității revoluționare a lui I. V. Stalin, credinciosul discipol al lui Lenin. Se găsește tabloul lui Stalin și al acelora care au format nucleul marxist revoluționar din „Mesame Dasi", prima organizație social-democrată georgiană. Se găsesc fotocopii după „Brdzola", primul ziar social-democrat din Georgia care a promovat ideile Iscrei leniniste.

Din fotografiile expuse fiecare a putut vedea condițiile în care și-a dus activitatea revoluționară Lenin.

Înfruntînd închisorile și deportările, riscîndu-și sănătatea și libertatea, Lenin a reușit să organizeze în condițiile absolutismului țarist, primul partid de tip nou al proletariatului.

O serie de numere ale ziarului „Iskra", o hartă înfățișînd centrele din Europa unde se tipărea acest ziar, greutățile cu care era introdus în Rusia, precum și o tipografie clandestină unde se retipărea de multe ori „Iskra", mi-au dat prilejul să arăt cursanților în ce condițiuni s-a făcut pregătirea ideologică și organizatorică a partidului marxist-leninist.

Prima revoluție rusă din anii 1905-1907 este ilustrată printr-o serie de fotografii, tablouri și documente.

Privind aceste tablouri care înfățișează lupta eroică și uriașă însă inegală dintre muncitorii insuficient înarmați și organizați, față de forțele armate țariste, cursanții au înțeles de ce Lenin, după înfrîngerea revoluției și refluxul avîntului revoluționar, a spus că anul 1905 va veni din nou, iar proletariatul va folosi experiența căpătată pentru viitoarea revoluție. Într-adevăr, din tablourile expuse se vede că în Rusia împilată de absolutismul țarist exploatarea capitalistă era ridicată la pătrat și că proletariatul rus, odată pornit să-și cucerească libertatea, nu va dezarma pînă la victoria finală.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie 1917 este înfățișată prin numeroase tablouri și hărți strategice.

Pregătirea revoluției din Octombrie 1917 și lupta lui Lenin în vederea insurecției armate este redată prin numeroasele articole și prin fotocopiile după directivele pe care le trimitea Lenin tovarășilor din conducerea partidului.

Din aceste articole și apoi din felul cum Lenin a condus insurecția armată din Petersburg, cursanții au putut să înțeleagă de ce Lenin este numit geniul revoluției. În timp ce oportuniștii din partid încercau să combată ideea insurecției armate, Lenin a arătat că ar fi o crimă dacă proletariatul rus ar scăpa prilejul care exista atunci în Rusia, pentru doborîrea odiosului regim țarist.

Citirea acestor documente scrise de Lenin în cele mai cruciale momente ale revoluției din Octombrie 1917 a făcut ca fiecare cursant să înțeleagă meritul istoric al lui Lenin în pregătirea și desfășurarea celui mai important eveniment din istoria omenirii: Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Perioada intervenției străine și a războiului civil ca și lupta desfășurată de Lenin și Stalin pentru refacerea țării după terminarea războiului civil este înfățișată prin diferite documente și tablouri.

Cu acest prilej, tinerii cursanți au constatat că mulți dintre conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ca Jdanov, Frunze, Kirov și alții și-au închinat încă din tinerețe viața, cauzei nobile a luptei de eliberare a proletariatului, pentru izbînda comunismului.

Decretul semnat de Lenin prin care se propune tuturor popoarelor și guvernelor beligerante încetarea războiului și încheierea unei păci fără anexiuni a reamintit cursanților că primul decret al Statului Sovietic a fost decretul păcii. De atunci și pînă astăzi, partidul comunist și guvernul sovietic credincios politicii leniniste, luptă pentru menținerea păcii, pentru prietenie și colaborare între popoare.

La fiecare vitrină, la fiecare tablou, în fața fiecărui document, propagandistul are prilejul să complecteze cele învățate din paragrafele și capitolele din „Cursul scurt" al istoriei P.C.U.S. cu materialul extrem de bogat care se găsește în muzeu.

Vizitarea muzeului „V. I. Lenin-I. V. Stalin" are o mare forță educativă. Înainte de a părăsi muzeul, am discutat despre uriașul triumf al leninismului pe întreg globul pămîntesc. Marxism-leninismul a devenit o forță de neînvins. Orînduirea socialistă, viața fericită a poporului sovietic reprezintă întruchiparea vie, materială a ideilor marxism-leninismului. Aceste idei conduc astăzi opera de construire a socialismului a oamenilor muncii din China, țările de democrație populară, ele însuflețesc la luptă milioane de oameni ai muncii din țările capitaliste. Credincios învățăturii marxist-leniniste, partidul nostru conduce poporul pe drumul construirii socialismului.

În tot timpul vizitării muzeului, cursanții utemiști au văzut ce exemplu minunat de devotament și spirit de sacrificiu, de pasiune și perseverență reprezintă viața lui Lenin și Stalin, precum și a minunaților lor tovarăși de luptă.

Vasta operă a lui Lenin conține o comoară de neprețuit pentru generația tînără. Lenin a pus bazele învățăturii despre organizația comunistă a tineretului, învățătură care stă și la baza Uniunii Tineretului Muncitor. Cursanții și-au amintit de marea poruncă leninistă adresată tineretului: „Sarcina constă în a învăța". Aceasta pentru a putea da cît mai mult cauzei comune, luptei pentru victoria comunismului.

Plecînd de la muzeu, fiecare dintre noi s-a simțit mai călit, mai dornic să contribuie prin munca sa, prin tot ce are mai bun la triumful cauzei pentru care au luptat genialii conducători ai proletariatului mondial — Lenin-Stalin.

TEODOR DAVIDOVICI
propagandist la cercul de istoria P.C.U.S., fabrica „8 Martie"

Dorel Dorian

EU, TATĂL ÎNTRERUPĂTORILOR...

Trebuie să adoarmă, trebuie. Ori cum trebuie. S-a întors cu fața la perete și a început să numere în gînd. Unu, doi, trei... a ajuns la șase. S-a oprit și s-a întors pe partea cealaltă. Oare să reînceapă? Nu. Fără îndoială e zadarnic. Dacă somnul nu vrea, nu vrea... N-ai încotro. Inciudat, s-a dat jos din pat, a căutat ceva prin întuneric, și-a pus pe umeri o haină și s-a apropiat de fereastra barăcii.

Pe neașteptate simte că-i e ciudă pe stele, pe noapte și mai ales pe primăvară. Îi e ciudă și pe fetele din baraca vecină, care rîd de el și care nu s-au săturat să-l tot întrebe dacă e adevărat că el are de gînd să se însoare pînă la urmă cu un întrerupător M.K.P. de tip exterior. Evident, cu unul din primii șase...

Îi e ciudă și pe băieții care...

— Pst! Sandu s-a dus la fereastră să numere stelele!

— Nici o grijă. Numără doar pînă la șase.

Îi e ciudă și pe Viorica care are ochii albaștri și adînci și care totuși azi la despărțire i-a urat un somn cu vise plăcute și cu întrerupători cuminți, cum erau primii șase...

— Sandule, de ce stai la fereastră? Te gîndești la Viorica? E adevărat că ți-a dat voie s-o săruți numai de șase ori?

Iar Cornel care are un bunic popă e de părere că la început dumnezeu a făcut lumea, apoi pe Sandu, șantierul, și la urmă șase întrerupători M.K.P. Pe al șaptelea l-a făcut dracul...

Sandu, de fapt Alexandru Vereanu, știe că nu-i poate potoli pe băieți. Să se supere n-are de ce. Vinovat e el, numai el, dacă se poate vorbi de-un vinovat în toată această blestemată poveste care în ultimele zile...

De fapt povestea a început încă în 1953 la terminarea școlii medii tehnice, cînd tînărul tehnician Vereanu a fost repartizat pe un șantier la o întreprindere de montaj. Băiatul avea o recomandare din partea școlii, părea dezghețat, muncea cu tragere de inimă și de la început i s-a încredințat o misiune grea și de mare răspundere: montajul și reglarea întrerupătorilor de tip exterior M.K.P. Și totul a mers într-adevăr bine...

— De fapt, ia spune tu, mă, la mine să nu fi mers? — zicea Sandu la mai puțin de un an de cînd începuse să se ocupe cu întrerupătorii. — Păi, eu le sînt tată. În întrerupători M.K.P. n-am rival. Nimeni n-are voie să se pună cu mine. Limpede?

— Bă, Sandule, ție ți s-a cam urcat...

— Gura! Ia poziție de drepți... Și zi cît fac 2 și cu 3... Mai zi odată!

Și Sandu, perseverent, citind și literatură de specialitate, ocupîndu-se cu multă seriozitate de munca lui a ajuns în scurt timp unul din cei mai buni specialiști în montajul și reglarea întrerupătorilor de tensiune înaltă, cu mare putere de rupere.

— Tovarășe Vereanu, ar fi nevoie să pleci pe șantierul...

— În ordine; dacă nu se poate fără mine... Ce să-i faci? Eu sînt gata.

— Sandule, e o zi frumoasă. Vii să ne plimbăm?

— Dragă Viorica, tu știi, la mine în primul rînd sînt întrerupătorii...

— Băieți, duminică excursie!

— Eu nu pot, am de făcut un reglaj.

— Lasă și tu pe luni...

— Eu? Eu Vereanu, să las? Păi cine e tatăl întrerupătorilor? Ei zi, cine?

Pe atunci pornise și vorba că Vereanu s-ar fi logodit cu un întrerupător, și că peste vreo două săptămîni trebuie să fie și nunta.

— Zău, nunta? Dar cu Viorica?

— Viorica e ca o rezervă...

Pe șantierul nostru Vereanu venise la începutul primăverii și într-adevăr peste puțin toți am fost nevoiți să recunoaștem că avem de-a face cu un bun specialist. În mai puțin de trei luni, șase întrerupători M.K.P. 110 au fost montați, reglați și puși să lucreze — cum zicea chiar Sandu — ca ceasul din buzunărelul lui cel mic. Ceea ce nu-i ierta nimeni lui Sandu însă, era pe de o parte îngîmfarea care-l cuprinsese — i se părea că de acum știe tot — și faptul că renunțase la orice alte preocupări și încă la viața lui personală.

— Bă, voi știți ce înseamnă șase întrerupători. Nu unul, nu doi... șase!

— Sandule, ai auzit că vor să-ți facă o statuie în mijlocul șantierului?

Și într-adevăr, nu peste mult timp, în gazeta de perete a șantierului a apărut schița viitoarei statui. Vereanu călare pe șase întrerupători, iar dedesubt o inscripție cu litere mari roșii: „În viața mea am iubit doar trei lucruri: întrerupătorii, întrerupătorii și iar întrerupătorii".

Prin mai, veni pe neașteptate ordinul să mai montăm încă un întrerupător M.K.P., în timpul cel mai scurt posibil.

— Lăsați pe mine, îl judec eu. Untu-l scot dintr-însul... Eu, tatăl lor...

Dar fie că întrerupătorul fusese deteriorat în timpul transportului, fie că Vereanu lucrase cu mai puțină grijă, întrerupătorul nu voia să acționeze. Trecuse aproape o lună de zile. Tot șantierul aflase că lui Sandu i s-a înfundat în cele din urmă... Șase da, al șaptelea nu.

— Bă Sandule, ție, tatăl lor...

— Eu unul, m-aș lăsa de meserie în locul tău.

— Asta-i intenționat Sandule, vor să-ți compromită autoritatea...

— E adevărat, vrei să divorțezi de întrerupători?

— Cum mă, șase da și unul singur, unul doar, nu?

— Să nu-i vii tu de hac?

Între timp cererile din partea conducerii trustului și șantierului se intensificară. Montajul trebuia terminat. Vereanu ajunsese să nu mai mănînce la prînz, să nu mai doarmă nopțile, să viseze și ziua întrerupători... Și totuși, șase da, al șaptelea nu...

Sandu nu mai știa ce să facă. Demontă din nou întrerupătorul, îl revizui piesă cu piesă, curăți contactele, tijele de acționare, verifică bobina de anclanșare... Totul în zadar.

Reciti toate instrucțiunile de funcționare, de montaj, de reglare... verifică de cîte două ori fiecare operație făcută, doar-doar... Nimic. Refuză categoric orice ajutor și se încăpățînă ca numai el singur, numai el să-l regleze. Dar ca un făcut, șase da, al șaptelea nu.

— Sandule, să știi că întrerupătorul e blestemat.

— Dacă vrei să-l faci totuși, spală-te cu apă neîncepută și învîrte-te la miezul nopții în jurul lui c-o lumînare aprinsă...

— Sandule, ți se dărîmă statuia.

— Mă, voi auziți un zgomot, așa ca un hohot de rîs?

— Sigur. Auzim, ce-i?

— Rîde șantierul... Șase da, al șaptelea nu.

Băieții, atît cei cu care lucra împreună cît și cei cu care locuia la barăci, simțiseră că acesta-i momentul cel mai potrivit pentru a-l schimba pe Sandu. Și în zilele acelea el fu supus celui mai cumplit „botez al focului".

— **Bă, Sandu s-a dus la fereastră să numere stelele...**

— Nici o grijă, **numără doar pînă la șase.**

— E adevărat că Viorica **te-a lăsat s-o** săruți numai de șase ori?

— Se spune că cifrele **după șase urmează** să se desființeze...

Șase da, al șaptelea nu.

Sandu stătea la fereastra **barăcii. Era** noapte tîrziu. Era în mai. Dar Sandu nu simțea nici primăvara intrînd prin crăpăturile ferestrei, nu vedea nici pomii înverziți, nu invidia nici perechile care treceau prin fața barăcii.

— Eu dac-aș putea aș **desființa** întrerupătorii...

— Sandule, cît fac cinci și cu unu? Dar cinci și cu doi?

— Tăticule, tăticule...

— Sandule, vezi că **te strigă întrerupătorii...**

Sandu s-a întors cu fața spre băieții din cameră. Nimeni nu știa ce se întîmplă cu el. Lumina era stinsă. S-a auzit doar o voce șoptită, rugătoare: „Lăsați-mă...". Apoi un fel de gîfîit, un început de strigăt nervos: „Încetați odată. Lăsați-mă!" și apoi punînd mîna pe marginea unui pat, zgîlțîindu-l, urlă aproape un: „Lăsați-mă... lăsați-mă..." Dar cineva din fundul barăcii, nesimțitor sau răutăcios continuă ca și mai înainte: „Tăticule, tăticule..."

Sandu n-a mai zis nimic. S-a îmbrăcat la repezeală și-a tras de sub pat valiza și a ieșit din cameră, înainte ca cineva să-l mai poată opri.

— **Mă băieți, n-ar fi trebuit chiar așa...**

— **Să știți c-am sărit peste cal!**

— O fi întins-o de tot...

A doua zi dimineața trecînd prin dreptul stației 110 KV. l-am văzut pe Vereanu din nou urcat pe întrerupător.

— Nu mă mișc de aici, nu mă mișc pînă nu-l fac și pe ăsta...

— Bine Sandule, dar valiza....? Aveai cumva documente secrete?

—Nu fi al naibii! Urcă și tu sus. Vezi ce-i cu tija de acționare de la faza A... Limpede?

Urcă! Te rog... te rog, eu tatăl întrerupătorilor... trebuie să izbutim. Ce aștepți? Sau oi fi vrînd autocritică-n scris? În fond, mîine oricum întrerupătorul va fi gata...

Din emisiunile muzicale ale acestei săptămîni

Lucrări de George Enescu

În istoria muzicii noastre s-a înscris cu litere de mărgăritar numele lui George Enescu — cel mai mare compozitor și interpret al nostru.

Născut în 1881 la Liveni, lîngă Dorohoi, George Enescu a vădit de mic copil înclinații excepționale pentru muzică. Părinții săi, care îndrăgeau și ei arta muzicală, au remarcat aceste înclinații, și după primele lecții de muzică căpătate la Liveni, l-au trimis pe micul violonist la Iași. Aci a avut fericirea să fie îndrumat de remarcabilul violonist, pedagog și compozitor romîn, Eduard Caudella. În puțină vreme acesta și-a dat seama că George Enescu își însușise tot ce putea el să-i dea ca principii, cunoștințe, tehnică și l-a îndreptat spre mari maeștri ai viorii și compoziției de peste hotare. Muncind neobosit (Enescu socoate că în artă numai 40 la sută este talent, restul de 60 la sută este muncă), tînărul muzician își lărgește necontenit sfera cunoștințelor, își formează o desăvîrșită măiestrie interpretativă și componistică. Călătoriile de studii și turneele de concerte de la Viena și Paris, de la Petersburg și Berlin și în alte colțuri ale lumii, sînt tot atîtea prilejuri de a spori faima muzicii romînești și de a-și îmbogăți experiența. Numele lui Enescu devine tot mai cunoscut și, curînd, se situează în primul rînd al muzicienilor lumii. „Poema romînă", cele două „Rapsodii romîne", suitele, simfoniile și celelalte lucrări simfonice, sonatele, lucrările pentru formații mai mari de muzică de cameră, cîntecele sale, opera „Oedipe" sporesc necontenit faima de compozitor, renumele muzicii romînești care cu asemenea lucrări îmbogățea tezaurul muzicii universale.

Posturile noastre de radio transmit în fiecare săptămînă lucrări de George Enescu sau imprimări în care apare ca interpret. În săptămîna aceasta avem prilejul să ascultăm două capodopere ale sale: marți pe programul I, la orele 18,20, Simfonia I-a în mi bemol major, lucrare străbătută de un patos lirico-dramatic nestăvilit, iar vineri, **la orele 19, pe programul II, Sonata nr. 3, opus 25 în la minor, pentru vioară și pian,** cu caracter popular romînesc. Această lucrare este o adevărată piatră de hotar în muzica romînească atît ca bogăție de conținut, colorit național pregnant, caracter într-adevăr popular cît și ca măiestrie.

Poporul în creația lui Musorgski

„Vreau să înfățișez poporul. Dorm și mi-apare în vis, mănînc și gîndul îmi zboară către el, beau și-l văd parcă aevea, unic, măreț, integru, așa cum e el în realitate... Ce mină inepuizabilă este viața poporului rus...!"

Aceste cuvinte ale unuia dintre cele mai mari și profunde genii ale muzicii, Modest Petrovici Musorgski, apar ca o adevărată profesiune de credință, ca un crez nobil de artist care și-a pus întreg talentul, toată forța creatoare în slujba durării unor opere zugrăvind poporul rus. Și într-adevăr, la Musorgski fie că e vorba de lucrări instrumentale, fie că e vorba de cîntece sau mari „drame muzicale populare" (așa-și intitula operele) poporul rus este prezent „măreț, unic, integru, așa cum e în realitate". Soarta poporului din Rusia țaristă — asuprit, înșelat, uitat — dar puternic, ne este înfățișată în lucrări ca „Boris Godunov" sau „Hovanșcina". Dar totodată Musorgski a urmărit în cîntece soarta omului rus. S-a născut... îl leagănă taica: „vei fi voinic printre voinici, vei fi fericit", îi spune el. Dar cîtă disperare i se citește în glas: el știe ce-l va aștepta în viață („Cîntecul de leagăn al lui Eremușca"). Îl vedem apoi mai mare, orfan, cerșind o copeică („Orfana"), sau „copil al străzii" („Ștrengarul"). Și astfel copilul crește, ajunge la maturitate. Poate că-i cerșetor, („Savișna, lumina mea") sau seminarist („Seminarist"): dacă e fată poate că a fost măritată împotriva vrerii ei („Gopak") ș.a.m.d. Încheierea vieții omului rus înfățișat de Musorgski, era deopotrivă de tragică, de tristă ca și viața însăși. Uitat de ai săi pe cîmpul de luptă („Uitatul", sau înghețat în pădure, „Trepak")

Și totuși, în ciuda tragismului din creația lui Musorgski nu există alt compozitor care să fi înfățișat cu atîta plasticitate — măreția și puterea nemuritoare a poporului rus.

Miercuri seară, pe programul I, la orele 21,15 va fi transmisă în cadrul ciclului „Muzica și viața", emisiunea „Poporul în creația compozitorului Modest Petrovici Musorgski".

TRIBUNA secretarului organizaţiei de bază U.T.M.

Pregătirea pionierilor pentru a intra în rîndurile utemiştilor este o datorie a noastră

Mii şi mii de copii învaţă în şcolile elementare ale patriei noastre. Ei sînt înconjuraţi de grija şi dragostea celor cărora le-a fost încredinţată marea răspundere de a educa în spirit comunist pe viitorii cetăţeni, nădejdea de mîine a patriei. Cine cunoaşte îndeaproape copiii, ştie că aceştia ard de dorinţa să înfăptuiască lucruri neobişnuite, că iubesc tot ce e nou, frumos, interesant, că energia lor se cere să fie dirijată spre înfăptuirea unor lucruri utile şi frumoase. La această cerinţă răspunde cel mai bine organizaţia de pionieri, care prin multiplele ei forme de activitate, satisface năzuinţele copiilor, dezvoltîndu-le sentimente şi calităţi morale înalte.

La un moment dat însă, odată cu creşterea vîrstei copiilor, cresc preocupările şi orizontul lor şi în raport cu aceasta, cerinţele şi exigenţa lor. Activitatea organizaţiei de pionieri devine atunci insuficientă, îngustă, faţă de caracterul noilor preocupări. Pionierul a devenit mai matur. Din această clipă, de preocupările şi cerinţele tînărului trebuie să se ocupe organizaţia U.T.M.

Atragerea în rîndurile organizaţiei U.T.M. a pionierilor care împlinesc 14 ani este o sarcină importantă. În şcoala noastră, pregătirea pionierelor pentru a deveni utemiste s-a bucurat de atenţia comitetului organizaţiei de bază U.T.M. Utemista Filip Rozina care răspunde de munca cu pionierii în comitet a dus o activitate plină de roade. Împreună cu instructoarea superioară de pionieri au organizat adunări pentru detaşamentele claselor a VI-a şi a VII-a cu teme ca: „Zoia şi Şura", „Fraţii noştri, utemiştii", „Utecişti au luptat pentru viitorul nostru fericit", „Este o cinste să fii utemist".

Pionierilor li s-a recomandat să citească cărţi despre comsomolişti şi utecişti în care sînt prezentate trăsăturile morale ale unui tînăr comunist. Cîteva pioniere din clasa a VII-a s-au abonat la „Scînteia tineretului" în care urmăresc cu interes activitatea organizaţiei. În urma acestor acţiuni, dintre pioniere, prima a fost Dana Popescu care s-a adresat comitetului organizaţiei U.T.M. exprimîndu-şi dorinţa de a fi primită în rîndurile utemistelor.

— De ce doreşti să fii utemistă?

— Pentru că şi eu vreau să ajut patria, să înfăptuiesc lucruri mari, ca şi tinerii despre care s-a vorbit în adunările noastre...

Astfel a început în organizaţia noastră de bază pregătirea sistematică a pionierelor care ceruseră să devină utemiste.

Sub îndrumarea instructoarei superioare s-a trecut la studierea Statutului U.T.M. Au fost numai trei şedinţe de acest fel, dar pionierele au reţinut tot ce era necesar.

Membrii comitetului au stat mai mult de vorbă cu pionierele respective asupra felului în care trebuie să se comporte o utemistă, cum trebuie să acţioneze în anumite împrejurări. Pioniera Popescu Dana a primit şi o sarcină: a fost numită instructoare de pionieri la detaşamentul clasei a VI-a. Pionierele care se pregătesc pentru a deveni utemiste au fost invitate la două adunări generale ale organizaţiei de bază. În această perioadă ele au primit numai note bune.

Comitetul organizaţiei U.T.M. din şcoală s-a întrunit pentru a discuta rezultatele pregătirii. Apoi s-a hotărît ca în prima adunare generală să se discute primirea în U.T.M. a două pioniere. Momentul acesta este unul dintre cele mai importante în viaţa unei tinere. Pregătit temeinic dinainte, el influenţează în mod deosebit asupra sa, lăsîndu-i impresii ce nu se vor şterge toată viaţa.

Iată că a sosit şi clipa aşteptată cu atîta emoţie. Te impresiona înfăţişarea lor. Contrasta plăcut uniforma neagră cu roşeaţa uşoară a obrajilor provocată de emoţia acelei clipe. Se ridică şi vorbesc pe rînd pionierele Cojocaru Maria şi Popescu Dana. Tremurul din glas dispare odată cu pronunţarea primelor fraze. Ele îşi exprimă dorinţa de a munci cu cinste alături de noi utemiştii patriei noastre şi adunarea generală votează în unanimitate primirea lor în U.T.M. De atunci au trecut cîteva luni şi în organizaţie au fost primite 15 noi membre. Noile utemiste îşi fac datoria aşa cum şi-au luat angajamentul. Comitetul organizaţiei U.T.M. din şcoala noastră se străduieşte ca adunările tematice să fie tot mai interesante şi atrăgătoare pentru a dezvolta la cît mai multe pioniere dorinţa de a intra în organizaţia U.T.M. Noi vizionăm împreună cu pionierele filme şi piese de teatru cu subiecte din lupta tineretului, după care organizăm discuţii.

Pionierele Nechifirel Felicia, Năstase Cornelia, Moisuc Gabriela, vor împlini peste puţin timp 14 ani şi se pregătesc cu nerăbdare şi emoţie pentru ziua cînd cererea lor va fi discutată de adunarea utemiştilor.

BADRAJAN ELENA
secretara organizaţiei de bază U.T.M
şcoala medie de fete nr. 2-Iaşi

Sesiunea cercurilor ştiinţifice studenţeşti

Sîmbătă după amiază s-au desfăşurat în Capitală lucrările conferinţei cercurilor ştiinţifice studenţeşti ale Asociaţiei ştiinţifice a studenţilor din Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu".

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. I. Maier, prorector al institutului, care a subliniat rolul cercurilor ştiinţifice studenţeşti în îmbogăţirea cunoştinţelor profesionale teoretice şi practice ale studenţilor. Studentul Ion Băloiu, preşedintele Consiliului Asociaţiei ştiinţifice a studenţilor din Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu", a prezentat apoi raportul asupra activităţii desfăşurate de membrii cercurilor din cele 6 secţiuni ştiinţifice din institut.

Lucrările au continuat apoi pe secţiuni. Au fost prezentate 40 de referate asupra lucrărilor de studii şi cercetare desfăşurate de studenţi, sub îndrumarea şi supravegherea corpului didactic al institutului, în cadrul cercurilor ştiinţifice. Printre altele au fost prezentate referatele: „Dezvoltarea forţelor de producţie în agricultura ţării noastre"; „Contribuţii la rezolvarea problemei rezistenţei la ger a cerealelor de toamnă"; „Acţiunea de ţigalizare în comuna Brebu, regiunea Ploeşti"; „Proiectarea unei cabine la tractorul K.D. 35" etc.

În încheierea lucrărilor, au fost apoi premiate cele mai valoroase lucrări prezentate în cadrul conferinţei.

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Atenţie la rezolvarea sezisărilor oamenilor muncii

La redacţia ziarului nostru a sosit scrisoarea unui corespondent voluntar în care sînt criticate unele lipsuri ale tovarăşului Axinia Gheorghe, secretarul Sfatului popular raional Buhuşi.

Printre altele corespondentul arată că tov. Tîrdea a criticat la gazeta de perete pe tovarăşul Axinia Gh., secretarul sfatului popular pentru neglijenţă în muncă şi pentru nerezolvarea scrisorilor oamenilor muncii din anul 1954.

Pentru acest lucru tovarăşul Axinia i-a cerut socoteală tovarăşului Tîrdea. Din această cauză oamenii nu mai aveau curajul să-l critice.

Organele în drept care au cercetat cazul acesta, au hotărît scoaterea din muncă a tovarăşului Axinia Gheorghe, luînd măsuri ca pînă la 20 aprilie 1955 să se rezolve toate scrisorile sosite de la oamenii muncii, încă din anul 1954 şi nerezolvate pînă în prezent.

Primăvara în fabrici şi magazine

ARTIŞTII

Există în ţara noastră o instituţie care se numeşte „Desenatura centrală". Ţi-o poţi închipui ca pe-o clădire mare, cu camere largi şi luminoase, în care lucrează zeci de oameni aplecaţi asupra unor planşe de desen. Cînd am pornit s-o caut, mă şi vedeam păşind de-a lungul unor coridoare liniştite, deschizînd uşi şi tulburînd tăcerile concentrate în vîrf de creion ascuţit cu migală. Totuşi...

La marginea Bucureştiului, în incinta uneia din cele mai mari fabrici textile, există o sală unde bat 8 războaie. Alături, două camere tapisate cu mostre de ţesături şi fire. Asta-i toată „Desenatura centrală". Lucrează aici, în total, 19 oameni — tehnicieni, maiştri, ţesătoare. Nici măcar tradiţie veche n-are instituţia asta: există de mai puţin de un an de zile. Aici se lucrează desene pentru ţesăturile de bumbac care se fabrică în întreaga ţară. De cînd există desenatura au fost înaintate pentru aprobare 61 modele noi; zece dintre ele au fost de-acum date în lucru pe scară industrială şi alte 16 au fost aprobate. Mai sînt cîteva, create în ultimul timp, care aşteaptă să fie înaintate...

Există în matematică un capitol intitulat „Analiză combinatorie". Elevii care încep studiul acestui capitol au, pentru moment, senzaţia că se prăbuşesc în infinit, în faţa multitudinii de combinaţii posibile cu un număr limitat de cifre. Membrii colectivului de desenatură au în faţă perspective aproximativ egale infinitului, în ceea ce priveşte contexturile şi combinaţiile de culori şi desene. Şi fiecare idee nouă atrage după sine alte zeci şi zeci de idei. Aici se creează un model care se trimite în toată ţara; la desenaturile fabricilor, i se aduc uneori modificări. Au primit un petecuţ de ţesătură pepită — alb cu negru. Material acceptabil, dar cam monoton.... L-au ţesut doar în alb. Apoi l-au ţesut cu fire colorate doar în bătătură. În negru. În roz. În albastru. În verde. O gamă de ţesături delicate, din care se pot face bluze, rochii de vară simple şi elegante, tinereşti şi totuşi sobre.

Ai impresia, cînd stai de vorbă cu oamenii de aici, că ai de-a face cu o răsturnare a noţiunilor de mult bine stabilite. De pildă, cuvîntul „artist" are un înţeles destul de precis. Membrii colectivului desenaturii susţin că nu sînt artişti, ci tehnicieni. Şi totuşi, ceea ce fac ei e artă şi ceea ce studiază, studiază cu ochi de artist. Tovarăşul Mihai Spitzer, şeful colectivului, a scos din raft un material ecosez. Îl priveşte şi se-ncruntă: albastrul e prea rece, prea dur. Aşează un material pe masă şi-ţi descrie cum va arăta rochia, odată gata; vezi în faţa ochilor jocul original al liniilor colorate. Numai aşa, cu această viziune clară a scopului pentru care lucrează îţi poţi da seama de ce oamenii aceştia îndrăgesc atît de mult munca lor. Şi cu riscul că-i veţi acuza de romantism am să mai trădez un secret: al botezării. Fiecare nou material, fiecare nou desen — copil al colectivului — după ce se naşte şi este supus analizei, primeşte un nume şi cînd vorbesc despre el, ei, creatorii, simţi că n-ar putea să-l confunde pentru nimic în lume...

Iertat să-mi fie, eu îi cred artişti. Într-un singur domeniu consimt să recunosc că sînt tehnicieni: în al preciziei. Au avut în plan, pentru trimestrul I al acestui an, să facă 14 contexturi noi. Le-au făcut. În ce priveşte desenele noi, şi-au respectat planul cam aşa: la articolul „Vivi" trebuiau să facă 30 — au făcut 54, la zefir trebuiau să facă 15 — au făcut 30... Fac şi lucruri absolut originale: un material creponat nu pe cale chimică, ci mecanic, o ţesătură pentru batiste, un material răcoros şi sobru pentru taioare de vară...

În zecile de cataloage sînt nenumărate fişe cu jocurile cele mai felurite de culori şi desene. Dar ce mărturie mai grăitoare poate să vrea cineva pentru munca rodnică a acestui colectiv decît însăşi rezultatele pe care le obţine în lărgirea gamei de modele pentru primăvară?

Aprovizionat din belşug cu cele mai diferite sortimente, raionul confecţii de damă al magazinului „Victoria"-Bucureşti atrage zilnic spre el numeroşi vizitatori.

În fotografie: o tînără vînzătoare prezintă unei cliente un nou model de rochie de vară.

Foto: RADU COSTIN

„Casa de modele"

Tovarăşul Bardua Iosif îndeplineşte de cîţiva ani funcţia de şef al sectorului de bază, din întreprinderea „Tricotajul Roşu"-Bucureşti. Activitatea sa nu încetează după ce a părăsit locul de muncă, ci continuă pînă noaptea tîrziu. În faţa caietului de schiţe, desenează, împreunează linii, creînd modele noi pentru tricotaje. În ultimii ani el a creat peste 120 modele şi nu poţi să nu zîmbeşti cînd muncitorii îţi spun „Sîntem o casă de modele". De altfel, acest lucru ţi-l spune şi inginerul utemist Alexandru Hilserat, şeful serviciului tehnic. Laboratorul pe care-l conduce este deja cunoscut pentru modelele noi de croială la sortimentele de primăvară şi vară.

★

Matei Mihăilescu, utemist, meşter în secţia de bază, coordonează procesul de realizare în practică a noilor modele. Într-un album el păstrează eşantioanele modelelor care s-au lucrat sau care se lucrează. Peste 120. Un bilanţ frumos. 2—3 modele îi aparţin, dar Matei nu se laudă cu acest lucru. Matei se pregăteşte intens pentru munca pe care o îndeplineşte. A studiat „Tehnologia tricotajelor" şi alte manuale de specialitate. Împletind teoria cu munca practică, a obţinut calificativul excepţional la examenul de meşter. El este cel mai apropiat colaborator al tovarăşului Bardua. În acest an a experimentat şi pus în lucru 8 modele noi pentru sortimente de primăvară.

Acestea-s darurile pe care muncitorii din fabrică le oferă oamenilor muncii, odată cu venirea primăverii.

ÎN LABORATOR

Improvizată, mica expoziţie oferă vizitatorilor modelele noi create de tovarăşele Dic Maria şi Velovici Natalia. Pentru sezonul de primăvară şi vară se lucrează scampolo „en coeur" pentru adulţi şi copii, două croieli noi pentru cămăşi bărbăteşti, scampolo chimono, un nou model de jachetă etc.

Întreprinderea „Tricotajul Roşu" are muncitori destoinici, căutători ai noului. Ei realizează în fiecare lună planul la toate sortimentele şi înscriu în munca de fiecare zi noi succese. Sînt semnificative cîteva cifre care vorbesc despre acest lucru. Muncitorii s-au angajat să producă în cinstea zilei de 1 Mai (în lunile martie şi aprilie) 15.000 bucăţi tricotaje de bumbac peste prevederile planului. Numai în luna martie s-au lucrat 18.761 bucăţi tricotaje peste plan, depăşindu-şi angajamentul luat. Tot în luna martie preţul de cost a fost redus cu 0,78 la sută. Ţinîndu-se seama de cererea populaţiei s-au livrat cu 189 la sută mai multe scampolo-uri pentru copii, din bumbac, şi cu 19 la sută mai multe scampolo-uri pentru femei, peste prevederile planului.

Alături de vîrstnici, tinerii participă din plin la întrecerea dintre întreprinderea lor şi fabrica de tricotaje „Bela Brainer" din Capitală. Gruia Maria, Ion Elena, ca şi tinerii din brigada condusă de Robe Maria, nu precupeţesc nici un efort pentru ca întreprinderea lor să fie fruntaşă.

L. MUGUR

MEŞTERI TALENTAŢI

De cîteva zile magazinul de încălţăminte „Bucureşti" cunoaşte o mare animaţie. A sosit un nou lot de sandale confecţionate la cooperativa de producţie meşteşugărească „Înainte" din Capitală. Aprecierea pe care-o acordă cumpărătorii produselor acestei cooperative, constituie un imbold spre noi realizări.

Un local modest, undeva, la marginea oraşului, aşa arată cooperativa „Înainte". De cum pătrunzi în secţii te întîmpină munca clocotitoare, rîsetele tinerilor care împletesc munca cu voioşia. Fiecare la postul său, îşi îndeplineşte, cu conştiinciozitate munca, şi rezultatul efortului comun este concretizat în mulţumirea cumpărătorilor, în îndeplinirea în proporţie de 107 la sută a planului pe trimestrul I al acestui an.

La fiecare început de primăvară, muncitorii cooperativei îşi pun întrebarea: „Ce modele noi vom da pe piaţă?" Îndată încep să intre în funcţiune creioanele, se întocmesc schiţe şi cele care sînt acceptate sînt puse în lucru. În anul care a trecut, au fost introduse 12 modele noi, iar în primul trimestru al anului 1955 tovarăşul Dinu Cheleş a creat 4 modele noi pentru încălţăminte de damă.

Paralel cu lărgirea sortimentului modelelor, ei se preocupă de ridicarea productivităţii muncii. În acest sens a fost introdusă o maşină „Doppel". Cu ajutorul ei, productivitatea muncii creşte cu 50 la sută. Muncind cu însufleţire utemiştii Popescu Ilie, Vasilescu Maria, Dobre Constantin şi Andrei Ştefan îşi depăşesc sarcinile de plan cu 20-50 la sută.

Cumpărătorii doresc:

- Mai multe taioare şi jachete din catifea reyată.
- Bluze din material ecosez confecţionate la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej".
- Fuste din fresco, de culori deschise.
- Modele mai variate la rochiile de stofă pentru primăvară, confecţionate la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej".
- Fabrica de confecţii „T. Vladimirescu" din Tg. Jiu să nu mai fabrice pantaloni bărbăteşti din material verde şi albastru, foarte potrivit pentru fuste.
- Pardesiele să fie confecţionate din stofe de culori mai discrete.

Cumpărătorii apreciază

- Sortimentele pentru copii produse de întreprinderea de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală.
- Sandalele lucrate la fabricile „Ianoş Herbak" din Cluj şi „Nikos Beloiannis"-Timişoara.
- Sandalele pentru copii lucrate la fabrica „Carmen" din Bucureşti.
- Şosetele cu modele noi din fire capron, lucrate la fabrica „Adesgo" Bucureşti.
- Produsele cooperativei „Artex"-Arad.—

Tricotaje pentru copii

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Preocupaţi să pună la îndemîna oamenilor muncii, tricotaje mai multe şi de calitate superioară, muncitorii, tehnicienii şi inginerii fabricii „Varga Katalin" din Cluj obţin noi succese în cinstea zilei de 1 Mai. Datorită unei mai bune organizări a muncii şi întăririi disciplinei în producţie, fabrica a reuşit să-şi realizeze planul pe luna martie în proporţie de 105 la sută, îmbunătăţind calitatea produselor cu 1,40 la sută.

Pe lîngă sarcinile de producţie, colectivul fabricii se preocupă intens de crearea de noi sortimente şi modele de tricotaje pentru copii. În prezent se lucrează în fabrică 38 de articole noi pentru copii, dintre care 9 au fost create în primele trei luni ale acestui an.

Potrivit sarcinilor de plan, în cursul acestui an colectivul fabricii va trebui să pună în fabricaţie 15 modele noi de tricotaje pentru copii. Numai în primele 3 luni au fost create 33 modele noi, dintre care 9 au şi fost puse în fabricaţie. Pînă la 1 Mai vor fi puse în fabricaţie alte 5 modele noi.

O contribuţie însemnată la munca de creare a noilor modele au adus-o şi o aduc maiştrii Baci Adalbert şi Ion Gris.

INFORMAŢII

La invitaţia Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, sîmbătă după-amiază au sosit în Capitală doi oaspeţi din India: Mohammad Habib, profesor de ştiinţe economice şi istorie la Universitatea Muslin din Aligarh, şi Afsar Afzaluddin, doctor în ştiinţe istorice, care fac o călătorie de studii în ţara noastră.

La sosire, oaspeţii indieni au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai Academiei R.P.R., ai ministerului Învăţămîntului şi ai Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea

★

Cineaştii maghiari Fabri Zoltan, regizor, de două ori laureat al Premiului Kossuth, şi Revesz Miklos, director general al Studioului de jurnale şi filme documentare din Budapesta, au părăsit luni dimineaţa Capitala, reîntorcîndu-se în patrie.

Cineaştii maghiari au participat în ţara noastră la Festivalul filmului maghiar.

★

În cadrul convenţiei de colaborare culturală dintre ţara noastră şi R. P. Ungară, sîmbătă seara a sosit în Capitală un grup de zece pedagogi maghiari, în frunte cu prof. Palffy Endre, şeful catedrei de limba romînă de la Şcoala pedagogică superioară din Budapesta, care întreprind o călătorie de studii în ţara noastră.

★

Luni dimineaţa au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Praga, artiştii instrumentişti britanici, violonistul Alan Loveday şi pianistul Leonard Cassini, care, la invitaţia Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea au dat o serie de concerte în ţara noastră.

La plecare, oaspeţii britanici au fost salutaţi de reprezentanţi ai Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, ai Ministerului Culturii şi ai Filarmonicii de Stat din Bucureşti.

★

La începutul lunii mai se va deschide, în cadrul Muzeului de artă al R.P.R., o expoziţie de ceramică europeană din secolele XVII, XVIII şi XIX. Vor fi expuse aproape 400 de piese din următoarele ţări: Anglia, Franţa, Germania, Italia, Olanda, Rusia, Spania şi Ungaria.

(Agerpres).

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Dubla victorie a voleibaliştilor romîni

Sezonul internaţional de volei a fost inaugurat în ţara noastră duminică. În sala Floreasca, aproape 4000 de spectatori au urmărit dîrzele întreceri ale reprezentativelor masculine şi feminine ale R. P. Romîne şi R. P. Polone. Întrecerile au fost deosebit de pasionante, atît prin dîrzenia şi combativitatea cu care voleibaliştii romîni şi polonezi au luptat, cît şi prin evoluţia scorului. Victoria a revenit reprezentativelor noastre, care au cîştigat la fete cu 3—1 (15—10; 11—15; 15—13; 15—6), iar la băieţi cu 3—2 (5—15; 15—17; 15—12; 15—10; 17—15).

În prima partidă, s-au întîlnit reprezentativele feminine. Jucătoarele poloneze erau oarecum avantajate din două puncte de vedere. În primul rînd, palmaresul general al întîlnirilor cu reprezentantele noastre le era favorabil (scorul de 7—2). În plus, ele au mai susţinut în acest sezon întîlniri internaţionale, astfel că echipa lor avea deja sudura necesară. Pe teren însă, voleibalistele noastre au luptat cu multă însufleţire, pentru fiecare balon, în special pe linia a doua care a „scos" multe mingi: Sonia Colceriu, Doina Corbeanu, Natalia Cernat s-au plasat bine aproape totdeauna, servind multe mingi utile atacului.

Pe lîngă buna pregătire tactică, echipa feminină de volei a R.P.R. a dovedit multă putere de luptă, multă omogenitate, o fierbinte dorinţă de a învinge. Aceste calităţi morale au avut cum era şi firesc un efect pozitiv. De pildă, în setul patru, reprezentativa R. P. Polone conducea la un moment dat cu 4—0. Printr-o puternică revenire, voleibalistele noastre reuşesc să egaleze, să ia conducerea şi să cîştige acest set cu 15—6 şi totodată să obţină victoria finală cu un scor concludent: 3—1.

Evoluţia reprezentantelor noastre în primul meci internaţional al anului este promiţătoare. Totuşi, socotim că trebuie să se insiste pe viitor la antrenamente pentru a da mai multă forţă acţiunilor la fileu, mai multă siguranţă funcţionării blocajului.

Contrar aşteptărilor, întîlnirea dintre reprezentativele masculine ale R.P.R. şi R. P. Polone a pus foarte serios sub semnul întrebării victoria echipei noastre, care în mod normal trebuia să-i revină mult mai uşor. Oaspeţii au pornit hotărîţi însă să lupte pentru un rezultat cît mai bun.

La un moment dat chiar — ţinînd seama de jocul slab, nervos, practicat de voleibaliştii noştri — spectatorii nu se îndoiau de succesul polonezilor. După ce oaspeţii au cîştigat primul set cu scorul de 15—5, practicînd un joc viguros, cu lovituri variate, şi-au adjudecat şi cel de-al doilea set — în prelungiri — cu 17—15. În tot acest timp, voleibaliştii noştri, surprinşi de jocul bun al oaspeţilor n-au tras cu suficientă putere, iar linia de fund s-a lăsat deseori descoperită, lucru care a adus reprezentativei R. P. Polone multe puncte.

Dînd dovadă de o mare voinţă şi de o deosebită putere de luptă, reprezentanţii noştri au reuşit să egaleze şi să cîştige meciul cu scorul de 3—2.

Comportarea echipei noastre trebuie să stea în atenţia conducătorilor şi antrenorilor lotului R.P.R. Voleibaliştii noştri deşi victorioşi au manifestat duminică deficienţe foarte serioase. În primul rînd, se impune îmbunătăţirea jocului liniei de fund.

R. CALARAŞANU

Flacăra Ploeşti la un pas de victorie

Duminică la Ploeşti, actuala fruntaşă a clasamentului, Dinamo-Bucureşti, a fost nevoită pentru a doua oară în aceeaşi săptămînă (prima dată miercuri cu C.C.A.) să se mulţumească doar cu un punct, după un meci în care a fost evident depăşită — mai ales în repriza a doua — de jocul ofensiv, energic, plin de voinţă şi ambiţie a fotbaliştilor de la Flacăra.

Terminată cu rezultatul 1—1 stabilit din prima repriză, partida a entuziasmat în primul rînd datorită jucătorilor ploeşteni care au practicat un fotbal de calitate superioară, în continuă mişcare, cu combinaţii ofensive, bine orientate. Prin jocul de ieri, în care mijlocaşii de margine (Pereţ şi Cosmoc) şi interii (A. Teodorescu şi Marin Marcel) au fost „plămînii" întregii echipe, Flacăra a arătat odată în plus că buna ei comportare din actualul campionat nu e o întîmplare, ci rodul unei munci perseverente de pregătire sub raport tehnic, tactic şi al condiţiei fizice şi morale. Merită îndeosebi să fie relevate străduinţele tinerilor jucători Cosmoc — prezent pe tot terenul, unde era mai greu — Bădulescu şi Ştefănescu — impetuoşi, pătrunzători, demarcîndu-se mereu. Ajutaţi de antrenorul Ilie Oană, ei se arată în progres de la un meci la altul.

Dacă Flacăra nu a cîştigat, totuşi partida de duminică, aceasta se datoreşte pe de-o parte apărării dinamoviste care a luptat pînă la epuizare, iar pe de altă parte insuficientei viteze în execuţie a înaintaşilor petrolişti. Dacă de-a lungul meciului atacanţii ar fi tras mai des prin surprindere la poarta apărată de Birtaşu, reluînd mingi direct, căutînd mai puţin să-şi potrivească balonul cum a făcut Drăgan ratînd de cîteva ori, probabil ar fi cucerit victoria pe care o meritau.

Dinamo s-a complăcut duminică într-o postură de „acompaniator". După un început puternic, care lăsa impresia că echipa va face un meci mare, fotbaliştii de la Dinamo (în special înaintaşii şi mijlocaşii) au cedat treptat iniţiativa gazdelor. Ei s-au mărginit la un joc şters, fără vlagă, lipsit de orizont, evident sub posibilităţile echipei. În condiţiile în care tot greul a căzut pe umerii apărării, fraţii Băcuţ, Toma şi Birtaşu, au excelat din nou. Toma, un jucător robust cu frumoase perspective, ar trebui însă să fie mai atent cum atacă cu corpul direct la om, multe din intrările sale fiind soldate cu faulturi.

La ora actuală e nevoie ca Dinamo să ţină pasul, să nu rămînă în urma ritmului de desfăşurare a campionatului. Problema nr. 1 este atacul; duminică înaintaşii dinamovişti — cu excepţia lui Suru — nu şi-au găsit cadenţa, au fost lipsiţi de viteza, subtilitatea creatoare şi finalitatea în acţiuni, vădite în alte rînduri. De redresarea atacului, de însufleţirea cu care întreaga echipă va juca în viitoarele partide, depinde menţinerea formaţiei Dinamo-Bucureşti pe primul loc în clasament.

CORNEL STANCA

Spartachiada gimnaştilor clujeni

La Cluj, în sala Clubului sportiv al Armatei s-a desfăşurat finala Spartachiadei sindicale de gimnastică. Competiţia s-a bucurat de un deosebit succes. Ea a scos la iveală noi tineri gimnaşti talentaţi, din asociaţiile sportive sindicale, care pregătiţi cu multă atenţie, pot obţine cele mai bune rezultate.

La fete, locul I a fost ocupat de echipa Ştiinţei cu 788,04 puncte, iar la băieţi victoria a revenit echipei asociaţiei Metalul cu 745,34 puncte.

PE SCURT

- Duminică pe stadionul Păcii din Olomonk s-a desfăşurat meciul de rugbi între echipele reprezentative ale oraşelor Bucureşti şi Praga. Reprezentanţii noştri au obţinut o victorie deosebit de valoroasă. Ei au întrecut reprezentativa oraşului Praga cu scorul 11—3 (8—0).

- Bazinul acoperit de la Floreasca a găzduit duminică o nouă întrecere de înot la care au participat o bună parte din membrii lotului republican. Acest concurs de verificare a scos în evidenţă forma bună în care se află înotătorii noştri. Îndeosebi, înotătorii Casei Centrale a Armatei, au dat întrecerii un caracter deosebit de dîrz prin rezultatele bune înregistrate de ei. Astfel în cadrul probei de ştafetă 4x200 m. liber, Zoltan Hospodar a parcurs distanţa de 200 m. în timpul de 2'15"3, timp ce constituie un nou record R.P.R. Împreună cu Z. Hospodar, Marchiţiu, Nagy şi Novac au stabilit un nou record în proba de ştafetă 4x200 m. liber: 9'15"2.

  În ştafeta mixtă 4x100 m., înotătorii de la C.C.A. au stabilit un nou record republican 4'39"2. Cei 4 componenţi ai ştafetei 4x200 m. liber, de la Ştiinţa au stabilit un nou record de juniori, categoria I-a cu timpul de 10'17"0.

- Cicliştii din majoritatea colectivelor sportive din Capitală au luat duminică startul în cursa ciclistă „Cupa Progresul". Participînd la această competiţie membrii lotului R.P.R. s-au clasat pe primele locuri în următoarea ordine: 1) Gabriel Moiceanu, 2) I. Constantinescu, 3) V. Georgescu.

Deschiderea conferinţei ţărilor Asiei şi Africii

BANDUNG 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 18 aprilie, ora 9,30, în sala „Merdeka Hall", s-a deschis conferinţa ţărilor africano-asiatice. Această conferinţă la care participă aproximativ 340 delegaţi din 29 de ţări africano-asiatice, este prima conferinţă ţinută în această parte a lumii la care iau parte conducătorii de guverne. Majoritatea celor 29 de delegaţii sînt conduse de primii miniştri sau de miniştrii Afacerilor Externe ai ţărilor respective.

În afară de cele 29 de delegaţii, la conferinţă participă preşedintele şi vicepreşedintele Republicii Indonezia, membrii guvernului indonezian, preşedintele parlamentului indonezian, şefi ai reprezentanţelor diplomatice din Djakarta, membrii secretariatului comun al conferinţei, funcţionari superiori guvernamentali din Bandung, corespondenţi şi reprezentanţi ai agenţiilor de presă din lumea întreagă.

Discursul de inaugurare a fost rostit de preşedintele Sukarno, care, în numele guvernului indonezian, a adus salutul său delegaţiilor participante la conferinţă.

Cuvîntarea preşedintelui Sukarno

BANDUNG 18 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 18 aprilie, în cuvîntarea de deschidere a conferinţei ţărilor din Asia şi Africa, preşedintele Indoneziei, Sukarno a spus:

Conferinţa de la Bandung este prima conferinţă intercontinentală a popoarelor de culoare din istoria omenirii.

Faptul că conducători ai popoarelor asiatice şi africane se pot întîlni în propriile lor ţări pentru a discuta şi hotărî în probleme de interes comun, este un nou punct de plecare în istoria lumii.

In continuare, preşedintele Sukarno a declarat: „Aparţinem unor popoare diferite, aparţinem unor sisteme sociale diferite şi ne aflăm la un nivel cultural diferit. Modul nostru de viaţă diferă. Dar sîntem uniţi de pildă prin ura comună împotriva colonialismului, indiferent în ce formă ar apărea el. Sîntem uniţi prin ura comună împotriva rasismului şi în sfîrşit, sîntem uniţi prin hotărîrea comună de a menţine şi instaura pacea în lume".

Trecînd la problema păcii, preşedintele Sukarno a pus întrebarea: „Cum poate pe vre-unul dintre noi să nu-l intereseze problema păcii? Războiul nu ar însemna numai o ameninţare pentru independenţa noastră. El poate însemna sfîrşitul civilizaţiei şi chiar al vieţii umane.

In continuare, preşedintele Indoneziei a declarat:

„Au apus de mult vremurile cînd viitorul Asiei putea fi hotărît de alte popoare situate departe de continentul nostru. In ce priveşte larga reprezentare la conferinţă, Sukarno a adăugat: Aci sînt reprezentate popoare mari şi mici, popoare aparţinînd aproape tuturor credinţelor religioase de sub soare. De fapt, fiecare doctrină economică îşi are reprezentanţii în această sală. Dar întrucît poate să dăuneze diversitatea atunci cînd există unitate de dorinţe?

Să fim plini de speranţă şi plini de încredere. Noi avem multe puncte comune. Propriu zis, toţi cei care ne-am adunat azi aci sîntem vecini. Aproape pe toţi ne leagă o experienţă comună, experienţa colonialismului. Mulţi dintre noi avem aceeaşi religie. Mulţi dintre noi avem aceleaşi tradiţii culturale. Mulţi dintre noi, aşa numitele popoare „slab dezvoltate" au probleme economice mai mult sau mai puţin asemănătoare, aşa încît fiecare poate profita din experienţa şi ajutorul celuilalt.

Sper că această Conferinţă va călăuzi omenirea, va arăta omenirii calea pe care trebuie s-o ia pentru a obţine siguranţa şi pacea. Sper că această Conferinţă va dovedi că Asia şi Africa au renăscut .

Incheindu-şi cuvîntarea, preşedintele Sukarno a declarat deschisă Conferinţa africano-asiatică şi şi-a exprimat speranţa că „discuţiile în cadrul ei vor fi utile pentru popoarele Asiei şi Africii, precum şi pentru popoarele tuturor ţărilor".

★

După o scurtă pauză, şedinţa plenară a fost reluată la ora 11,45. Premierul egiptean Abdel Nasser a prezentat o moţiune în care propune alegerea primului ministru al Indoneziei, Ali Sastroamidjojo, ca preşedinte al conferinţei. Această moţiune a fost sprijinită de premierul şi ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze, Ciu En-lai, şi de delegaţiile Iordaniei şi Filipinelor. Moţiunea a fost adoptată în unanimitate. În aplauzele călduroase ale participanţilor, primul ministru Sastroamidjojo a ocupat fotoliul de preşedinte.

Primul ministru al Indiei, Nehru, a propus conferinţei să exprime mulţumiri preşedintelui Sukarno. Această propunere, sprijinită de primul ministru al Ceylonului, John Kotelawala, de primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu şi de primul ministru al Pakistanului, Mohammed Ali, a fost adoptată în unanimitate.

A urmat apoi discursul rostit de premierul Sastroamidjojo.

★

BANDUNG 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cuvîntarea primului ministru al Indoneziei, Ali Sastroamidjojo, participanţii la conferinţa ţărilor Asiei şi Africii au ţinut o şedinţă secretă.

Zeci de mii de persoane au salutat călduros pe delegaţii care părăseau sala „Merdeka Hall" unde are loc conferinţa.

Telegrama adresată de K. E. Voroşilov

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă adresată prezidiului conferinţei ţărilor Asiei şi Africii de la Bandung, de către K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Salut pe participanţii la conferinţa reprezentanţilor ţărilor Asiei şi Africii, care s-a deschis la 18 aprilie. Le urez muncă rodnică şi succese în rezolvarea sarcinilor nobile care stau în faţa conferinţei.

★

Printre telegramele adresate prezidiului conferinţei ţărilor Asiei şi Africii de la Bandung sînt şi cele trimise de Sarîev Akmamed, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Turkmene, de către Prezidiul Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Kazahe, de către Raşidov Şaraf, preşedintele Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Uzbece, de către preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Tadjice, N. Dodhudoev, de către Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Kirghize, T. Kulatov.

DECLARAŢIA LUI V. V. KUZNEŢOV

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia lui V. V. Kuzneţov, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la conferinţa ţărilor Asiei şi Africii de la Bandung.

La 18 aprilie se deschide la Bandung (Indonezia) conferinţa ţărilor Asiei şi Africii, la care vor lua parte India, Indonezia, Birmania, Pakistanul, Ceylonul, Afganistanul, Cambodgia, Republica Populară Chineză, Egiptul, Etiopia, Coasta de Aur, Iranul, Irakul, Japonia, Iordania, Laosul, Libanul, Liberia, Libia, Nepalul, Filipinele, Arabia Saudită, Sudanul, Siria, Tailanda, Turcia, Republica Democrată Vietnam, Vietnamul de sud şi Yemenul.

Pentru prima dată în istorie, reprezentanţi ai 29 de ţări ale continentelor Asia şi Africa, în care trăieşte mai mult de jumătate din întreaga omenire, se vor întruni pentru a dezbate împreună probleme avînd o importanţă deosebită pentru întărirea păcii şi colaborării între popoare.

După cum se ştie, primii miniştri ţărilor — iniţiatoare ale acestei conferinţe — India, Indonezia, Birmania, Pakistanul şi Ceylonul — în comunicatul adoptat la conferinţa de la Bogor la 29 decembrie 1954 au declarat că conferinţa de la Bandung îşi propune ca sarcină stabilirea unei colaborări prieteneşti între ţările Asiei şi Africii, apărarea intereselor lor reciproce şi comune, studierea problemelor economice şi culturale care stau în faţa ţărilor din această parte a globului.

Conferinţa va se ocupa de asemenea de problemele care prezintă un interes special pentru popoarele Asiei şi Africii şi anume: problemele suveranităţii naţionale, rasismului şi colonialismului. Conferinţa de la Bandung urmează să examineze problema contribuţiei „pe care ele (ţările Asiei şi Africii) o pot aduce cauzei consolidării păcii generale şi colaborării".

Convocarea unei conferinţe atît de reprezentative a ţărilor Asiei şi Africii reflectă fără îndoială uriaşele schimbări petrecute în ultimul timp în aceste regiuni ale globului şi este o mărturie a năzuinţei popoarelor din Asia şi Africa de a-şi lua soarta în propriile lor mîini.

Popoarele Asiei şi Africii sînt perfect conştiente de faptul că numai libertatea şi independenţa, pacea şi colaborarea le pot asigura condiţiile pentru dezvoltarea lor politică, economică şi culturală. Cele cinci principii de coexistenţă paşnică şi colaborare, proclamate de primii miniştri ai Indiei, Republicii Populare Chineze, Birmaniei şi de alte cîteva state din Asia, constituie o expresie concretă a voinţei nestrămutate de pace şi independenţă naţională a popoarelor Asiei şi Africii. Aceste principii se bucură de un sprijin tot mai larg din partea popoarelor Asiei, ce în ce mai larg al popoarelor chiar din afara graniţelor Asiei. Poporul din Uniunea Sovietică manifestă deplină înţelegere pentru lupta ţărilor Asiei şi Africii împotriva oricăror forme de dominaţie colonială, pentru independenţa lor politică şi economică. Dorinţa statelor Asiei şi Africii ca relaţiile dintre toate ţările să se bazeze pe principiile egalităţii în drepturi, neamestecului în afacerile interne ale altor state, a neagresiunii şi renunţării la atentate împotriva integrităţii teritoriale a altor state precum şi pe respectul deplin al suveranităţii şi independenţei naţionale se bucură de simpatia invariabilă şi de sprijinul Uniunii Sovietice.

Dorim sincer conferinţei de la Bandung o activitate rodnică şi sîntem convinşi că această conferinţă va aduce o contribuţie la cauza întăririi conştiinţei naţionale a popoarelor din Asia şi Africa şi va constitui un nou pas pe calea dezvoltării colaborării între popoare în interesul slăbirii încordării internaţionale şi menţinerii păcii mondiale.

Între 16 şi 20 mai 1955 va fi organizată o consfătuire unională a lucrătorilor din industria Uniunii Sovietice

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: In zilele de 15 şi 16 aprilie la Kremlin a avut loc o consfătuire a inginerilor constructori, tehnologilor, inginerilor şefi şi directorilor de uzină, colaboratorilor şi conducătorilor institutelor de cercetări ştiinţifice şi ai laboratoarelor de pe lîngă uzine, convocată de Comitetul Central al P.C.U.S. şi de Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. In cadrul consfătuirii au fost discutate problemele progresului tehnic în industrie şi ale aplicării în producţie a realizărilor ştiinţei şi tehnicii noi.

La lucrările consfătuirii au luat parte: N. A. Bulganin, K. E. Voroşilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hruşciov, A. I. Kiricenko, P. N. Pospelov, M. A. Suslov.

Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetul Central al P.C.U.S. au hotărît să organizeze între 16 şi 20 mai 1955, în marele palat al Kremlinului, o consfătuire unională a lucrătorilor din industria Uniunii Sovietice la care vor participa muncitori inovatori în producţie, ingineri constructori, tehnologi, colaboratori ai organizaţiilor de cercetări ştiinţifice şi de proiectare, directori de întreprinderi, activişti de partid, de comsomol şi de sindicat.

DUPĂ ÎNCHEIEREA TRATATIVELOR SOVIETO-AUSTRIECE

Declaraţia C.C. al Partidului Comunist din Austria

VIENA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Serviciul de presă al Partidului Comunist din Austria a dat publicităţii o declaraţie a Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria cu privire la rezultatele tratativelor delegaţiei guvernamentale a Austriei la Moscova.

Acordurile intervenite între guvernele Uniunii Sovietice şi Austriei, se spune în declaraţie, corespund intereselor poporului nostru şi reprezintă o perspectivă încurajatoare pentru pacea în Europa. Ele constituie un mare succes nu numai pentru Austria, ci şi pentru toţi cei care luptă pentru o coexistenţă paşnică a ţărilor şi popoarelor...

Uniunea Sovietică, se spune în continuare în declaraţie, a arătat în mod convingător că sa acordă cea mai mare însemnătate restabilirii independenţei depline a Austriei şi creării garanţiilor împotriva oricărei primejdii. Forţelor militare şi anexioniste din Germania occidentală trebuie să le fie de la bun început limpede că nu au de a face cu Austria din 1938 şi că nu pot vedea în ţara noastră o pradă uşoară. Asigurarea independenţei Austriei se subliniază în declaraţie, poate să fie punctul de plecare pentru o dezvoltare nouă şi paşnică în Europa şi pentru atenuarea primejdiei unui război.

Comentariile presei vieneze

VIENA 18 Agerpres). — Ziarele vieneze publică o ştire în care se anunţă că la 16 aprilie, ministrul Afacerilor Externe al Austriei, Figl, a primit pe înaltul comisar al S.U.A., Thompson, pe înaltul comisar al Angliei, Wallinger, şi pe înaltul comisar ad-interim al Franţei, Lalouette şi l-a informat despre tratativele care au avut loc la Moscova.

În ştire se arată că săptămîna viitoare guvernul şi parlamentul vor discuta rezultatele tratativelor de la Moscova. La 19 aprilie, cancelarul Raab, va face o comunicare în legătură cu aceasta în cadrul unei şedinţe ordinare a Consiliului de Miniştri al Austriei, iar la 25 aprilie va fi convocată o şedinţă a comitetului principal al parlamentului la care se va discuta declaraţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 9 februarie 1955.

Redactori ai ziarelor studenţeşti şi de tineret din U.R.S.S. împiedicaţi de a pleca în S.U.A.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai relatat în presă, în vara anului 1954 un grup de redactori ai ziarelor studenţeşti şi de tineret din Uniunea Sovietică s-a adresat ambasadei americane din Moscova pentru a li se acorda vize de intrare în S. U. A. Acest grup a fost invitat în S.U.A. de către redactorii ziarelor studenţeşti americane, care au vizitat Uniunea Sovietică în anul 1953. Guvernul S.U.A. a refuzat să acorde vizele pe motiv că în perioada vacanţei de vară în S.U.A. se desfăşoară o activitate neînsemnată în rîndurile studenţilor şi tineretului organizat. În noiembrie 1954 a fost repetată cererea de a se acorda vize redactorilor revistelor studenţeşti şi de tineret din Uniunea Sovietică. Anul acesta la 10 martie ambasada S.U.A. a anunţat Ministerul Afacerilor Externe că grupul de redactori ai ziarelor studenţeşti şi de tineret din Uniunea Sovietică va primi vize pentru un termen de 30 de zile.

La 24 martie ambasada S.U.A. a comunicat Ministerului Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice că pentru îndeplinirea formalităţilor legate de plecarea în S.U.A. a redactorilor ziarelor studenţeşti şi de tineret, aceştia vor trebui să se prezinte la ambasadă, unde li se vor lua amprentele digitale de la ambele mîini şi vor completa un chestionar american unde se spune că persoanele care pleacă în S.U.A. „o fac pe propriul lor risc şi îşi iau asupra lor răspunderea pentru pierderile sau prejudiciile care pot rezulta în cazul cînd ieşirea lor din S.U.A. nu ar fi autorizată sau ar fi întîrziată".

In legătură cu aceasta la 7 aprilie a. c., Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a comunicat ambasadei S.U.A. că redactorii ziarelor studenţeşti şi de tineret sovietice nu pot consimţi la îndeplinirea cerinţelor prezentate, care sînt incompatibile cu situaţia socială şi cu sarcinile activităţii lor ziaristice.

In concluzie ambasadei S.U.A. i s-a declarat că redactorii ziarelor studenţeşti şi de tineret sovietice aşteaptă ca pe baza reciprocităţii să li se aplice acelaşi regim în acordarea vizelor de intrare în S.U.A. care a fost aplicat redactorilor ziarelor studenţeşti americane cu prilejul acordării vizelor de intrare sovietice.

La 9 aprilie ambasadorul S. U. A. în U.R.S.S., dl. Bohlen a făcut o vizită lui A. A. Gromîko, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., şi răspunzînd declaraţiei Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., făcută la 7 aprilie ambasadei S.U.A. la Moscova, a comunicat că guvernul S.U.A. insistă asupra îndeplinirii cerinţelor formulate redactorilor ziarelor studenţeşti şi de tineret din Uniunea Sovietică. A. A. Gromîko a reafirmat poziţia guvernului sovietic în această chestiune, exprimată în declaraţia susamintită din 7 aprilie a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Considerînd că nu este posibil să consimtă la îndeplinirea cerinţelor menţionate, care nu fuseseră niciodată prezentate unor cetăţeni sovietici, redactorii ziarelor studenţeşti şi de tineret sovietice au fost nevoiţi să renunţe la vizita în S.U.A.

Hotărîrea Plenarei C. C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — M.T.I. transmite: După cum anunţă ziarul „Szabad Nép", la 14 aprilie a avut loc o Plenară a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. C. C. a adoptat în unanimitate următoarea hotărîre:

Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria constată că tovarăşul Imré Nagy, atît în calitate de membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, cît şi ca preşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Ungare, a reprezentat concepţii politice care se găsesc într-o contradicţie flagrantă cu întreaga politică a partidului nostru, cu interesele clasei muncitoare, ale ţărănimii muncitoare, ale democraţiei populare. Tovarăşul Nagy a căutat să frîneze forţele motrice ale construcţiei socialiste şi îndeosebi dezvoltarea industriei grele, iar la sate mişcarea cooperatistă de producţie — mijlocul hotărîtor pentru transformarea socialistă a satului. El a căutat să împingă pe planul al doilea, să pună în umbră rolul conducător al Partidului încercînd să-i opună organele de stat şi în parte Frontul Popular Patriotic. Prin toate acestea, tovarăşul Imré Nagy împiedica punerea unor baze trainice pentru ridicarea bunăstării poporului.

Aceste concepţii antimarxiste, antileniniste, antipartinice ale tovarăşului Imré Nagy reprezintă un întreg sistem şi se extind asupra celor mai diferite domenii ale vieţii politice, economice şi culturale. Activitatea tovarăşului Imré Nagy a adus grele prejudicii Partidului nostru, democraţiei populare, întregii noastre construcţii socialiste.

În interesul înfăptuirii politicii sale oportuniste de dreapta, tovarăşul Nagy a recurs la metode antipartinice şi chiar fracţioniste, care sînt incompatibile cu disciplina şi unitatea unui partid marxist-leninist.

Luînd în considerare toate acestea, Comitetul Central îl exclude pe tovarăşul Nagy din Biroul Politic şi din Comitetul Central şi îl îndepărtează din toate funcţiunile pe care le-a ocupat din însărcinarea partidului.

Ca urmare a faptului că Mihaly Farkás a sprijinit un timp îndelungat concepţiile greşite ale tovarăşului Nagy, Comitetul Central îl îndepărtează din Biroul Politic şi din Secretariat şi îi încredinţează o altă muncă de partid.

Comitetul Central a ales în unanimitate ca membri ai Biroului Politic pe tovarăşii István Kovács şi Jozsef Mekis, iar ca membru-supleant al Biroului Politic — pe tovarăşul Laszlo Piros.

Alegerea lui A. Hegedus ca preşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Ungare

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — La 18 aprilie s-a deschis sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare. In numele Prezidiului R. P. Ungare Istvan Dobyi a prezentat spre examinarea Adunării de Stat propunerea de a-l elibera pe Imré Nagy din funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P. Ungare.

Adunarea de Stat a ales ca preşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Ungare pe Andras Hegedus, iar pe Iozsef Mekis ca vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

In legătură cu capturarea petrolierului „Tuapse"

WASHINGTON 18 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunţat în presă, guvernul sovietic a adresat guvernului S.U.A. note în legătură cu capturarea cu forţa la 23 iunie 1954 a petrolierului sovietic „Tuapse".

La 25 şi 31 martie, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A. G. N. Zarubin, a făcut o vizită la departamentul de stat şi, referindu-se la ştirile apărute în ultima vreme în presa americană potrivit cărora guvernul S.U.A. a hotărît să reţină cu forţa cîţiva marinari sovietici din echipajul petrolierului „Tuapse" sub pretextul acordării de „azil politic", a întrebat dacă aceste informaţii ale presei americane au vreun temei.

Reprezentanţii departamentului de stat s-au eschivat să dea un răspuns direct la această întrebare pusă de ambasadorul U.R.S.S. Subliniind că ştirile sus amintite nu au fost dezminţite de departamentul de stat, G. N. Zarubin a protestat împotriva acţiunilor ilegale ale guvernului S.U.A. avînd drept scop reţinerea cu forţa a cîtorva marinari de pe petrolierul „Tuapse" sub pretextul acordării de „azil politic".

Campionatele mondiale de tenis de masă

În cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă luni seara s-au disputat întîlnirile decisive pentru desemnarea echipelor finaliste în competiţiile pentru cupele „Corbillon" — femei şi „Swaythling" — bărbaţi.

Echipa feminină a R.P.R. a întîlnit reprezentativa R. P. Ungare în meciul pentru stabilirea primei clasate în grupa 1. Ambele echipe nu suferiseră nicio înfrîngere în cele 5 meciuri disputate anterior şi întîlnirea dintre ele era aşteptată cu un mare interes. Echipa ţării noastre a fost alcătuită din maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu şi tînăra Ella Zeller. Cele două reprezentante ale culorilor R.P.R. au luptat cu multă însufleţire, demonstrînd un joc de înaltă clasă, care le-a adus victoria finală cu scorul de 3—0.

În primul joc, Ella Zeller a reuşit să întreacă cu 2—1 pe campioana R. P. Ungare, Eva Koczian, apoi Angelica Rozeanu a învins cu 2—0 pe Ilona Kerekes. În proba de dublu, Angelica Rozeanu şi Ella Zeller au jucat excelent, întrecînd cu 2—0 perechea maghiară Eva Koczian-Agnes Simon.

În urma acestei victorii echipa R.P.R. s-a calificat pentru finala cupei „Corbillon", trofeu pe care şi-l va disputa într-un turneu la care vor participa echipele Japoniei şi Angliei.

Un eveniment important în viaţa popoarelor Asiei şi Africii

Ieri, s-a deschis la Bandung, în Indonezia, conferinţa ţărilor Asiei şi Africii. Această conferinţă la care participă 29 de ţări, constituie un eveniment deosebit de important şi caracteristic vremurilor noastre. Pentru prima oară în istorie, reprezentanţii popoarelor celor două continente se întrunesc pentru a-şi spune cuvîntul într-o serie de probleme importante cum ar fi: întărirea păcii, împotrivirea faţă de colonialism şi faţă de discriminarea rasială, găsirea unor căi pentru renaşterea economică şi culturală a Asiei şi Africii.

★

Cel de al doilea război mondial a dus la schimbări radicale în viaţa popoarelor Asiei, a marcat cotitura de la vechea Asie la noua Asie. Au apărut noi state, cele vechi au luat o nouă înfăţişare.

După cum se ştie, populaţia Asiei de aproximativ 1.400.000.000 de oameni, reprezintă mai mult de jumătate din populaţia întregului glob pămîntesc. Ceva mai puţin de jumătate din această populaţie trăieşte în ţări de democraţie populară.

Măreaţa victorie a revoluţiei populare chineze care a dus la proclamarea R. P. Chineze a dat un nou impuls mişcării de eliberare naţională a popoarelor Asiei. Poporul chinez de 600.000.000 de oameni, sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist, a rupt pentru totdeauna lanţurile imperialismului şi feudalismului.

Aliată credincioasă a U.R.S.S., China Populară este astăzi o forţă uriaşă a invincibilului lagăr al păcii, democraţiei şi socialismului.

Transformări adînci au avut loc în Coreea şi Vietnam. Popoarele coreean şi vietnamez luptă cu hotărîre pentru înflorirea patriei, pentru consolidarea regimului democrat-popular şi unificarea ţărilor lor.

India, Indonezia şi Birmania şi-au scuturat jugul colonial. Noile state suverane apărute în Asia duc o politică de consolidare a forţei lor economice, o politică de sine stătătoare, izvorîtă din interesele naţionale ale acestor state.

Între popoarele Asiei se dezvoltă noi relaţii; se modifică în mare parte relaţiile dintre Asia şi „lumea occidentală" care, împotriva voinţei ei, este silită de evenimente să dea înapoi. *Elementul esenţial este şubrezirea dominaţiei colonialiste în continentul asiatic.* Puterile occidentale nu mai pot dispune de vaste regiuni din Asia.

După cel de al doilea război mondial, cînd poziţiile imperialismului au fost puternic subminate în Asia, puterile colonialiste, în frunte cu S.U.A., au reacţionat cu ură făţişă împotriva popoarelor care s-au trezit la viaţă. Aceasta s-a concretizat, printre altele, în războiul colonial dezlănţuit de guvernanţii francezi în Indochina, de imperialiştii englezi în Malaya.

Tăişul principal al uneltirilor imperialiste însă a fost îndreptat mai ales împotriva Republicii Populare Chineze. Astfel, în văzul întregii lumi, cercurile reacţionare din S.U.A. au luat sub ocrotirea lor regimul feudal, corupt, al trădătorului falit Cian Kai-şi în speranţa reintronării prin intermediul acestuia a dominaţiei imperialiste în China. Războiul din Coreea care a fost pus la cale de S.U.A., amestecul imperialiştilor americani în războiul din Indochina au acuzat imperialismul american ca cel mai crunt duşman al libertăţii şi independenţei naţionale a popoarelor. Acţiunile agresive ale S.U.A. în Asia au suferit un eşec lamentabil. Înfrîngerea militar-politică a S.U.A. în Coreea, eşecul planului american de a provoca prelungirea războiului din Indochina — toate acestea n-ar fi fost posibile în alte condiţii de dezvoltare istorică a continentului asiatic, de pildă, înaintea celui de-al doilea război mondial şi a victoriei revoluţiei populare chineze; ele sînt rezultatul noului curs al transformărilor politice ivite în Asia după cel de-al doilea război mondial, ele sînt rezultatul creşterii maturităţii, unităţii popoarelor acestui continent în lupta pentru cucerirea libertăţii şi independenţei naţionale, precum şi solidarităţii tuturor popoarelor iubitoare de pace. Situaţia încordată creată în prezent în anumite regiuni ale Asiei dovedeşte însă că cercurile guvernante din S.U.A. şi partenerii lor, nu vor să ţină seama de faptele reale, de schimbările istorice petrecute pe meleagurile bătrînului continent asiatic.

Conduita principală a politicii statelor imperialiste în ceea ce priveşte Asia continuă să fie forţa şi intimidarea. În linii generale, această politică îmbracă atît aspectul transformării ţărilor Asiei într-o bază strategică militară, cît şi larga expansiune a statelor occidentale în aceste ţări. Statele Unite duc o politică primejdioasă faţă de Taivan — teritoriu inalienabil al R. P. Chineze.

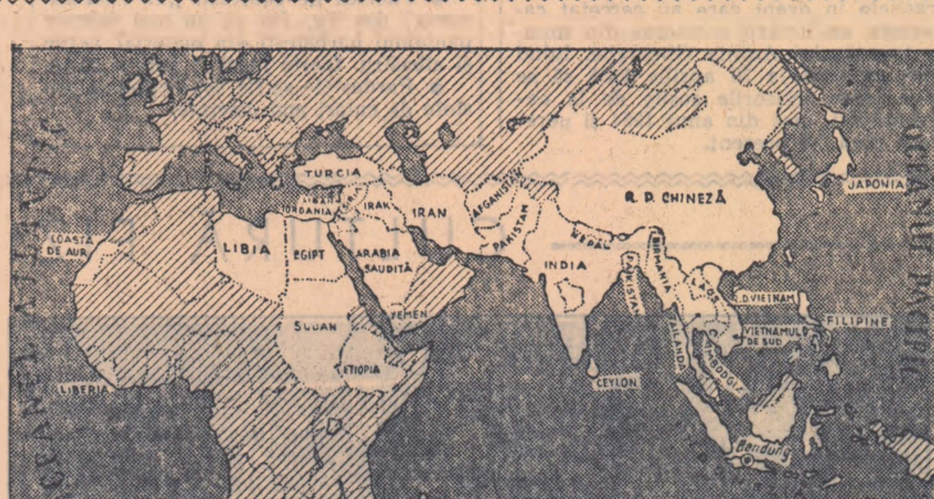
Cercurile reacţionare din Statele Unite, urmărind scopuri agresive de cotropire şi subjugare a popoarelor, organizează cu febrilitate blocuri şi pacte militare în Asia cum ar fi S.E.A.T.O., A.N.Z.U.S., pactul turco-irakian şi turco-pakistanez. Caracteristica lor principială este că ele sînt îndreptate atît împotriva U.R.S.S. şi R. P. Chineze, cît şi împotriva celorlalte ţări asiatice.

Prezenţa forţelor armate americane în Asia intensifică şi mai mult încordarea relaţiilor internaţionale mai ales de-a lungul coastelor R.P. Chineze şi în Laos, Cambodgia şi Vietnamul de sud. În afară de aceasta, cercurile reacţionare din S.U.A., în scopul creării unei atmosfere încordate pun la cale diferite provocări şi incidente. Atît în cazul Asiei de sud-est cît şi în cazul Orientului Mijlociu mîna diplomaţiei americane se află în spatele tuturor incidentelor şi provocărilor. În Orientul Mijlociu, de pildă, Statele Unite urmăresc încordarea în relaţiile dintre Israel şi lumea arabă, pentru a exercita şi pe această cale presiunile sale în vederea constituirii blocului agresiv.

Faptele sînt evidente şi nu încape îndoială că la baza politicii S.U.A. de creare de grupări militare în Orientul Apropiat şi Mijlociu, ca şi la baza politicii de creare a S.E.A.T.O. stă tendinţa spre înrobirea colonială a acestor ţări. Scopul planurilor de creare de blocuri agresive în regiunea Orientului Apropiat şi Mijlociu a fost arătat şi în recenta Declaraţie a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în care se spune: „Aceste planuri dovedesc încăodată că politica puterilor occidentale faţă de ţările Orientului Apropiat şi Mijlociu este îndreptată, ca şi în trecut, spre subordonarea politică şi economică a acestor ţări faţă de puterile imperialiste care încearcă să pună din nou pe grumazul popoarelor acestor ţări jugul robiei coloniale şi al exploatării".

★

Orbiţi de planurile lor nebuneşti de cucerire a „raiului" pierdut, cercurile agresive din S.U.A. nu ţin seama de transformările radicale petrecute în Asia, de schimbarea raportului de forţe şi în acest continent în favoarea forţelor păcii şi progresului. În prezent, mai mult decît oricînd, acţiunile imperialiste se întorc împotriva promotorilor lor, ele unesc mai strîns popoarele asiatice şi le mobilizează în lupta comună împotriva expansiunii imperialiste.

La conferinţa ţărilor din Asia şi Africa, care se desfăşoară la Bandung participă delegaţi din 29 de ţări.

Popoarele asiatice opun o rezistenţă hotărîtă planurilor agresive ale imperialiştilor străini. Tot mai puternic răsună glasul unit al sutelor de milioane de oameni din Asia de a lupta hotărît pentru triumful păcii şi libertăţii. Recenta conferinţă de la Delhi a ţărilor asiatice a dovedit cu tărie creşterea solidarităţii popoarelor care iubesc pacea, libertatea.

Popoarele Asiei şi-au manifestat cu tărie dorinţa de a trăi în pace, de a lupta pentru libertate şi independenţă naţională. Ele au îmbrăţişat cu căldură cele 5 principii ale coexistenţei paşnice formulate în declaraţia comună a primilor miniştri Ciu En-lai şi Nehru: respectarea reciprocă a integrităţii şi suveranităţii; neagresiune; neamestec în treburile interne ale celorlalte ţări; egalitate şi avantaj reciproc; coexistenţa paşnică. Aceste principii corespund năzuinţelor popoarelor Asiei iubitoare de pace.

Popoarele continentului african îşi intensifică de asemenea lupta împotriva colonizatorilor care zeci şi zeci de ani le-au stors vlaga şi au jefuit fără milă bogăţiile ţărilor lor.

Convocarea conferinţei de la Bandung constituie o nouă manifestare, de o amploare nemaiintîlnită, a voinţei popoarelor Asiei şi Africii de a lupta pentru năzuinţele lor comune. Ideea şi necesitatea acestei conferinţe s-au născut din hotărîrea fermă manifestată de popoarele celor două continente de a se împotrivi traducerii în viaţă a planurilor agresive ale imperialiştilor americani. Aşa cum a arătat V. M. Molotov la recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., însuşi faptul convocării unei asemenea conferinţe arată cît de mari sînt acele schimbări pozitive care s-au produs în Asia în perioada din urmă. Această conferinţă va dezbate sub toate aspectele problemele vitale care interesează popoarele Asiei şi Africii printre care, la loc de frunte se situează şi problema anticolonialismului. Conferinţa de la Bandung este un indiciu clar al creşterii maturităţii politice a popoarelor Asiei şi Africii.

Toate manifestările care ilustrează consolidarea puterii popoarelor asiatice, a solidarităţii lor provoacă furie şi derută în rîndurile cercurilor reacţionare de la Washington. Există de pe acum indicii că S.U.A. şi partenerii lor au uneltit pe toate căile să zădărnicească ţinerea conferinţei de la Bandung, discutarea problemelor vitale ale popoarelor Asiei şi Africii.

Ziarele au relatat apoi despre alte acţiuni agresive privind activitatea complotistă, teroristă a agenţilor S.U.A. la conferinţa ţărilor Asiei şi Africii. La conferinţa de la Bangkok care a avut loc în luna februarie a. c., Dulles a „încredinţat" delegaţiilor tailandeză şi neozeelandeză să vorbească la Bandung despre „scopurile nobile ale S.E.A.T.O.".

Popoarele Asiei şi Africii nu pot fi însă oprite din drumul lor, greu dar care duce în mod inevitabil spre victorie, spre eliberarea definitivă de sub asuprirea colonialistă.

F. DANCIU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia [illegible] Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".